

ACTA DE LA SESSIÓ DEL CLAUSTRE DE LA UNIVERSITAT DE VALÈNCIA DE 10 DE JULIOL DE 2017

A la ciutat de València, a les 9.55 hores, el 10 de juliol de 2017, a l'Aula Magna de la Facultat de Filosofia i Ciències de l'Educació, sota la presidència del rector i amb la presència dels claustrals que es relacionen en l'annex I, es reuneix en sessió ordinària el Claustre de la Universitat de València per tractar l'ordre del dia següent:

Punt 1. Aprovació, si escau, de l'acta de la sessió del Claustre de 2 de febrer de 2017

Punt 2. Elecció de membres de diversos òrgans col·legiats

Mesa del Claustre

1 suplent representant claustral dels estudiants i de les estudiantes

Consell de Govern

1 representant claustral dels estudiants i de les estudiantes

Comissió d'Estatuts

1 representant claustral del personal d'administració i serveis

3 representants claustrals dels estudiants i de les estudiantes

1 representant claustral del personal investigador en formació

Comissió d'Investigació

1 representant del personal investigador en formació

Comissió de Professorat

1 representant dels estudiants i de les estudiantes

Junta Electoral

1 titular representant dels estudiants i de les estudiantes

2 suplents representants dels estudiants i de les estudiantes

Comissions informatives o assessores de licitacions

3 representants dels estudiants i de les estudiantes

Punt 3. Informe del rector. Presentació, debat i aprovació, si escau, de l'informe de gestió del rector i de la resta dels òrgans de govern

Punt 4. Debat i aprovació, si escau, del Pla Operatiu 2018 (document orientador de la política general universitària i del pressupost de l'exercici 2018)

Punt 5. Torn obert de paraules

El rector comunica als membres del Claustre que la moderadora de la sessió és la professora María Iborra Juan. A continuació, la moderadora dóna la paraula a la secretària general.

Pel que fa a la composició del Claustre, la secretària general comunica que, amb data d'avui, el total de membres del Claustre és de 296. Els i les membres assistents es relacionen en l'**annex I**.

Així mateix, tenint en compte les vacants i les absències justificades per baixes temporals o permisos oficials comunicats a la Secretaria General pels serveis administratius corresponents (vegeu l'annex I), a l'efecte del que preveu l'article 10, punt 4, del Reglament de règim intern del Claustre, l'estimació del quòrum és de 147 claustrals en primera convocatòria i 98 en segona.

Tot seguit, la secretària general nomena, per a les votacions del punts 3 i 4, els comptadors de sala següents: María José Soler Boada, Olga Vacas Arlandis, Jorge Jesús Vidal Perona y Luis Sebastián Villacañas de Castro.

A continuació, la moderadora dóna pas al punt 1.

Punt 1. Aprovació, si escau, de l'acta de la sessió del Claustre de 2 de febrer de 2017

La secretària general comunica al Claustre que no s'ha presentat cap esmena a l'acta dins el termini reglamentari, que aquesta ha estat a la web de la Secretaria General i que se n'ha enviat una còpia a tots els centres i els serveis generals. Per tant, es pren l'acord següent:

ACUV 8/2017: "Aprovar l'acta de la sessió de 2 de febrer de 2017."

Punt 2. Elecció de membres de diversos òrgans col·legiats

Mesa del Claustre

1 suplent representant claustral dels estudiants i de les estudiantes

Consell de Govern

1 representant claustral dels estudiants i de les estudiantes

Comissió d'Estatuts

1 representant claustral del personal d'administració i serveis

3 representants claustrals dels estudiants i de les estudiantes

1 representant claustral del personal investigador en formació

Comissió d'Investigació

1 representant del personal investigador en formació

Comissió de Professorat

1 representant dels estudiants i de les estudiantes

Junta Electoral

1 titular representant dels estudiants i de les estudiantes

2 suplents representants dels estudiants i de les estudiantes

Comissions informatives o assessores de licitacions

3 representants dels estudiants i de les estudiantes

La secretària general informa que, d'acord amb la modificació del Reglament de règim intern del Claustre i tot aplicant l'article 16.bis, les candidatures s'han de presentar per ENTREU dos dies abans, com a mínim, de la data d'avui. En aquest cas, el termini va acabar el 5 de juliol. Així mateix, el Reglament de règim intern del Claustre estableix que, quan el nombre de candidats o candidates que es presenten siga igual o inferior al de llocs per cobrir en l'elecció respectiva, la Mesa del Claustre proclamarà elegits, sense necessitat de votació, tots els candidats i candidates presentats.

Acabat el termini de presentació de candidatures, la secretària general indica que s'han presentat les candidatures següents:

MESA DEL CLAUSTRE

SUPLENTS

Estudiantat

- Ignacio Olmos Clemades (Facultat d'Economia)

CONSELL DE GOVERN

Estudiantat

- Samuel Fenollosa Aguilar (Facultat de Filologia, Traducció i Comunicació)

COMISSIÓ D'ESTATUTS

Personal d'administració i serveis

- No hi ha candidatures

Estudiantat

- No hi ha candidatures

Personal investigador en formació
- Patricia Llopis Nadal (Facultat de Dret)

COMISSIÓ D'INVESTIGACIÓ

Personal investigador en formació
- Óscar Requena Montes (Facultat de Ciències Socials)

COMISSIÓ DE PROFESSORAT

Estudiantat
- No hi ha candidatures

JUNTA ELECTORAL

TITULARS
Estudiantat
- No hi ha candidatures

SUPLENTS

Estudiantat
- No hi ha candidatures

COMISSIONS INFORMATIVES O ASSESSORES DE LICITACIONS

Estudiantat
- Néstor Beltrán Manjón (Facultat de Geografia i Història)

Per la qual cosa es prenen els acords següents:

ACUV 9/2017: “proclamar membre de la Mesa del Claustre el membre del Claustre següent:

SUPLENT

• Estudiantat

- Ignacio Olmos Clemades (Facultat d'Economia).”

ACUV 10/2017: “proclamar membre del Consell de Govern el membre del Claustre següent:

• Estudiantat

- Samuel Fenollosa Aguilar (Facultat de Filologia, Traducció i Comunicació).”

ACUV 11/2017: “Proclamar membres de la Comissió d'Estatuts els i les claustrals següents:

• Personal d'administració i serveis

- Vacant

• Estudiantat

- Vacant

- Vacant

- Vacant

• *Personal investigador en formació*

- Patricia Llopis Nadal (Facultat de Dret).”

ACUV 12/2017: “Proclamar membre de la Comissió d’Investigació el membre de la comunitat universitària següent:

• *Personal investigador en formació*

- Óscar Requena Montes (Facultat de Ciències Socials)

ACUV 13/2017: “Proclamar membre de la Comissió de Professorat el membre de la comunitat universitària següent:

• *Estudiantat*

- Vacant.”

ACUV 14/2017: “Proclamar membres de la Junta Electoral els i les membres de la comunitat universitària següents:

TITULARS

• *Estudiantat*

- Vacant

SUPLENTS

• *Estudiantat*

- Vacant

- Vacant.”

ACUV 15/2017: “Proclamar membre de les comissions informatives o assessores de les licitacions els i els membres de la comunitat universitària següents:

• *Estudiantat*

- Néstor Beltrán Manjón (Facultat de Geografia i Història)

- Vacant

- Vacant.”

Punt 3. Informe del rector. Presentació, debat i aprovació, si escau, de l’informe de gestió del rector i de la resta dels òrgans de govern.

El rector comença amb les salutacions a la moderadora, als membres de la Mesa del Claustre, a les companyes i als companys claustrals, autoritats convidades a aquest Claustre,

degans i deganes no claustrals, síndica de Greuges, vicesíndica de personal d'administració i serveis, vicesíndic d'Estudiantat, president de la Junta Electoral i membres de la Junta Electoral, presidents de la Junta de Personal Docent i Investigador, de la Junta de Personal d'Administració i Serveis i del Comitè d'Empresa, vicegerenta i vicegerent, membres dels serveis universitaris, amb una menció especial al Servei d'Anàlisi i Planificació i a totes les persones de suport a la preparació de l'informe de gestió, Pla Operatiu i Pla Estratègic, convidades també a aquest Claustre.

En primer lloc, agraeix a totes i tots els membres del Claustre la seua presència en aquesta sessió. Expressa el reconeixement i l'agraïment institucionals al treball, a la dedicació i al compromís amb la institució, reconeixement i agraiement institucionals així mateix, és clar, als serveis de la Universitat i, en general, a totes les persones de la comunitat universitària.

També saluda els i les membres de la comunitat universitària que puguen estar seguint aquest Claustre en directe mitjançant la plataforma audiovisual multicanal MEDIAUNI de la Universitat de València, i l'agraïment, per tant, al Taller d'Audiovisuals de la Universitat (TAU), i a totes les persones que ho estan fent possible.

Com sempre, també agraeix al degà de la Facultat de Filosofia i Ciències de l'Educació, a l'equip deganal i al personal d'administració i serveis d'aquest centre, l'oportunitat d'utilitzar, una vegada més, aquest saló d'actes per a celebrar el Claustre.

Aquest punt -Informe del rector- ha de donar compte d'algunes de les polítiques, dels esdeveniments i de les qüestions més rellevants que han tingut lloc des de l'últim Claustre el febrer passat. L'informe que avui es presenta al Claustre consta de dues parts: en la primera es farà referència a algunes qüestions que per la seua entitat interessin especialment a la comunitat universitària; la segona part és la que correspon, tot complint el manament estatutari, article 83.h, a l'anomenat informe de la gestió desenvolupada al llarg de l'any passat 2016.

En primer terme, i en relació amb als estudis de grau, és habitual fer en aquest Claustre un informe sobre els resultats de la preinscripció per al curs següent, però aquestes dades es coneixeran enguany d'una manera oficial el pròxim 14 de juliol. L'oferta de la nostra Universitat per al curs 2017-2018 es manté en 8.635 places, 54 titulacions de grau, 6 dobles titulacions i 11 titulacions internacionals. Es pot afirmar, doncs, que l'oferta de graus està estabilitzada. L'única novetat és la posada en marxa d'un grup del grau en Infermeria a Ontinyent, amb 65 places.

Encara que no coneguem els resultats d'admissió, previsiblement la Universitat repetirà resultats de cobertura de la seua oferta de més del 99 %, és a dir, la pràctica totalitat de les places ofertes en les diferents titulacions de grau, amb la qual cosa espera ser, una vegada

més, l'oferta que ha tingut un millor acolliment dels estudiants i de les estudiantes, i donar així compliment a la nostra funció de servei públic universitari.

També considerem important informar de les beques sol·licitades i concedides als nostres estudiants i estudiantes durant aquest curs. Com és habitual, el nostre estudiantat ha pogut optar tant a les beques del Ministeri i de la Conselleria com a les ajudes pròpies de la Universitat, tot i el restrictiu context pressupostari de la Universitat, sobre el qual ja es va informar també al darrer Claustre i s'ampliarà en el punt relatiu al Pla Operatiu 2018.

En relació amb les beques del Ministeri, el nombre de sol·licituds s'ha estabilitzat i aquest curs ha estat de 21.537. Les beques concedides han estat 14.148, és a dir, un 65,7 % de les sol·licitades, i si ens referim al conjunt d'estudiants i estudiantes de grau i màster oficial, el 31,1 % del conjunt dels nostres estudiants i estudiantes ha tingut accés a una beca del Ministeri d'Educació.

Com sabeu, des del curs passat la Generalitat ha ampliat les tipologies de beques i ha modificat les condicions per a accedir-hi. En relació amb les beques d'estudis universitaris, el nombre de sol·licituds ha estat de 5.007, de les quals -i pendents encara de la resolució definitiva- s'han concedit 1.850, és a dir, el 36,9 %. Els nostres estudiants i estudiantes també han pogut accedir a 58 beques que concedeix la Generalitat als millors estudiants i estudiantes de cada titulació de grau per a cursar un màster universitari.

La Universitat de València, després de la resolució provisional de les beques d'estudi de Conselleria, va convocar les ajudes pròpies. El nombre de sol·licituds ha estat de 602, i en aquests moments i pendents encara de l'esmena de documentació i de la comprovació dels requisits econòmics, les sol·licituds que superen els requisits acadèmics és de vora el 50 %.

En referència a les taxes universitàries, el Consell Valencià d'Universitats tindrà sessió en juliol. Recentment, en reunió mantinguda fa pocs dies amb el Conseller d'Educació i el seu equip de govern, es va tornar a reiterar la reivindicació d'una disminució de les taxes universitàries, traslladant una vegada més a la Conselleria l'acord d'aquest Claustre de fa dos anys per demanar un 8 % de baixada de les taxes. Recordem que l'espanyol és un dels estats europeus amb les taxes universitàries més cares i que la Comunitat Valenciana està quasi a la capçalera en taxes elevades al conjunt de l'estat. Considerem necessari treballar en una baixada progressiva de les taxes perquè la universitat pugui ser un instrument de democratització i d'universalització del coneixement superior. Caldrà esperar a allò que ens comuniqui el Govern al Consell Valencià d'Universitats i esperem que no es tornarà a produir el manteniment dels elevats nivells de les taxes patits els últims anys.

No obstant això, reiterem que una política de taxes ha d'anar en paral·lel a una política de beques, en la línia encetada per la Generalitat Valenciana, i, per descomptat, de millora

proporcional de la subvenció ordinària a la Universitat. En altres paraules, el debat ha d'incloure d'una manera conjunta i coordinada les polítiques de taxes, beques i finançament universitari. Aquestes són les línies que ha estat treballant la Universitat de València davant la Conselleria d'Educació, Investigació, Cultura i Esports, i que continuarà defensant de la mateixa manera que, davant el Ministeri d'Educació, continuem defensant un marc estatal de taxes universitàries més baix i que evite els efectes que actualment s'evidencien de greus desnivells de taxes entre comunitats autònomes.

Quant als estudis de postgrau, estem en procés de preinscripció en les titulacions de màsters oficials per al pròxim curs 2017-2018. De les 4.819 places ofertes en les 107 titulacions, tenim 5.963 sol·licituds de màster, cosa que representa un increment del 12,21 % respecte a les dades del curs anterior i ens situa en un escenari en què l'oferta de màster de la Universitat de València gaudeix d'una bona acceptació en termes globals.

En l'àmbit dels estudis de doctorat, les dades més rellevants són les 365 tesis doctorals defensades des de l'1 d'octubre de 2016 fins al 10 de juliol de 2017. 105 en l'àrea de Ciències Bàsiques, 59 en l'àrea de Socials i Jurídiques, 65 en l'àrea d'Humanitats i Educació i 136 en l'àrea de Salut, cosa que representa una certa relaxació després de les 998 tesis llegendes en el període anterior, provocades per l'aplicació de la disposició transitòria del Decret 99/2011.

Ha continuat el procés de renovació d'acreditacions de titulacions que ha estat, amb data 30 de juny, de 52 graus i 81 màsters, totes elles en sentit positiu. Creu que això és molt important i que la comunitat universitària n'ha de ser conscient. Pràcticament hem aconseguit la renovació de les acreditacions de totes les nostres titulacions, tant de grau com de màster. Cal expressar el reconeixement institucional a l'intens treball realitzat pels vicerectorats i centres i els seus equips, els serveis administratius corresponents, així com tot el professorat implicat en aquesta tasca.

En relació amb el personal docent i investigador cal informar, en primer lloc, que s'ha avançat en el compliment de l'acord de Claustre, amb l'acord en Mesa Negociadora i Consell de Govern del mes de març passat que la dedicació docent màxima del professorat siga de 27 crèdits per al curs que ve, i aconseguir el màxim de 24 crèdits per al curs 2019-2020, tot i tenint en compte el document de reconeixement integral del professorat i les previsions pressupostàries de la Universitat.

En els últims consells de govern, després del corresponent acord de Mesa Negociadora, s'ha aprovat l'oferta d'ocupació pública d'enguany publicada al Diari Oficial de la Comunitat Valenciana del 3 de juliol passat. En aquest marc s'han convocat -pendent de la seua urgent publicació al Butlletí Oficial de l'Estat i al Diari Oficial de la Generalitat Valenciana- 82 places

de PDI emparades per la taxa de reposició d'efectius prevista en la Llei de pressupostos generals de l'estat per a l'any 2017, distribuïda de la manera següent: 70 places de titular d'universitat, a les quals podran accedir tant els contractats doctors interins com el contractats doctors acreditats a titular d'universitat; 12 places per reserva del 15 % de la taxa de reposició; 4 places de contractat doctor i 8 de titular d'universitat per a l'estabilització dels investigadors i investigadores Ramón y Cajal a la categoria a la que estiguen acreditats i acreditades. Paral·lelament, també s'han convocat 78 càtedres d'universitat, tantes com places de titular d'universitat s'inclouen en la taxa reposició, ajustant-se al màxim legal. Així mateix, s'ha acordat que en l'oferta de 2018 es prioritzarà l'estabilització del professorat contractat doctor interí, a partir de les vacants que es generen el 2017, bo i procurant, així mateix, la promoció a titular d'universitat i a catedràtic d'universitat. Això suposa i comporta un important esforç de treball, tant per al Vicerectorat i per al Servei de PDI com per a centres i departaments, i per tant expressa públicament aquest agraïment institucional.

Encara que continuem en un escenari d'aplicació de la taxa de reposició, la retirada de la qual continua sent reivindicada per les universitats públiques, és ben cert que s'ha pogut gestionar un nombre de places sensiblement superior al de les convocatòries recents i s'ha aconseguit en Mesa Negociadora un acord conjunt per al 2017 i el 2018. Aquest acord ha estat fruit d'un treball intens que continuarà el pròxims mesos per a la gestió dels concursos corresponents. Cal, doncs, expressar -com ha dit abans- el reconeixement i l'agraïment institucional al Vicerectorat, a la Comissió de Professorat, al Servei de Personal Docent i Investigador, a la Mesa Negociadora i al Consell de Govern per l'acord assolit i pel treball realitzat.

D'altra banda, i en relació amb el personal d'administració i serveis, s'ha procedit a l'enquadrament dins el sistema de carrera professional horitzontal del personal funcionari de carrera i laboral fix, després de l'habilitació legal efectuada per la Llei de pressupostos de la Generalitat Valenciana. Com sabeu, això és un primer pas per a l'homologació del PAS amb la resta del personal inclòs dins l'àmbit d'aplicació de la Llei d'ordenació i gestió de la funció pública valenciana, des que el març del 2015 la Universitat sol·licitara per primera vegada l'autorització per a la seua implantació.

Ja s'ha esmentat reiteradament -fins i tot en aquest Claustre- que es tracta d'un greuge comparatiu cap al personal d'administració i serveis de les universitats públiques, que han vist posposada la seua carrera professional, mentre que el personal de la Generalitat rep aquest complement des del 2015, i per aquesta raó també s'ha reivindicat des de les universitat públiques que la Generalitat ens transferisca la quantitat econòmica necessària per poder pagar el mateix nivell del 100 % que ja rep el personal de la Generalitat.

Mentrestant, i d'acord amb les organitzacions sindicals en Mesa Negociadora, s'ha acordat i s'ha sol·licitat ja al Govern valencià l'autorització perquè es pugui arribar, almenys, a abonar un 40 % de la carrera professional del personal d'administració i serveis el 2017. S'ha de sol·licitar aquesta autorització perquè el 40 % que hem acordat sol·licitar en el si de la Universitat de València és un 10 % per damunt de la quantitat ja autoritzada fins al moment per la Generalitat, i confiem encetar, al més aviat possible, la negociació per acordar el nivell per al pròxim any 2018.

No vol tancar aquest apartat sense reconèixer i agrair l'intens treball realitzat per les organitzacions sindicals, la Junta de Personal d'Administració i Serveis i la Gerència per assolir un acord, que encara que no pugui ser considerat com a totalment satisfactori, almenys permet fer els primers passos cap al reconeixement integral de la carrera professional del personal d'administració i serveis.

També s'ha aprovat la modificació 1/2017 de la Relació de llocs de treball, orientada fonamentalment a reforçar les estructures de suport a la investigació i a la innovació. Precisament en aquest àmbit -investigació i innovació-, durant el curs acadèmic 2016-2017, la Universitat de València ha obtingut resultats excel·lents en les convocatòries públiques de concurrència competitiva, amb un increment del 25 % en la captació d'aquests fons externs, tant europeus com nacionals i autonòmics.

També el finançament a través de convenis i contractes s'ha incrementat al voltant d'un 30 %. El finançament propi destinat a ajudes específiques s'ha consolidat en més de 5 milions d'euros anuals i s'ha continuat en la recuperació del nombre de noves contractacions de personal de recerca amb un 11 % d'increment.

En síntesi, els fons externs captats i els propis destinats específicament a recerca pugen, el 2016, a vora 74 milions d'euros, la qual cosa representa un increment del 25 % amb relació a l'any 2015. S'evidencia així, una vegada més, la capacitat de la nostra Universitat per a generar recursos a partir de la seua activitat de recerca i innovació.

Amb l'objectiu d'incrementar la participació en l'Horitzó 2020, s'ha fomentat especialment la participació en consorcis i xarxes internacionals, com l'European Innovation Partnership i la Oficina Europea de Cooperación Regional Interact, entre d'altres, i un nombre important (10) de projectes ERC (European Research Council), entre Starting Grants, Proof of Concept, Consolidator i Advanced Grants.

En aquest període s'ha constituït finalment i ja és operatiu l'Institut de Biologia Integrativa de Sistemes, conegut també pel seu acrònim (I2SysBio), centre mixt del Consejo Superior de Investigaciones Científicas (CSIC) i de la Universitat de València. Així mateix s'ha iniciat el disseny d'una estratègia interna per a complir les directrius de l'estratègia de recursos

humans per a investigadors establerta per la Comissió Europea amb l'objectiu de millorar l'ocupació i les condicions de treball del personal investigador.

Finalment, quant als resultats de producció científica i tecnològica, s'observa un increment constant en el nombre d'articles publicats en revistes indexades en Web of Science, així com en patents mantingudes, llicències i altres contractes de propietat industrial i intel·lectual, que han generat ingressos durant l'any 2016, i així la Universitat de València continuant sent el centre principal de referència de producció científica de la Comunitat Valenciana.

Encara que és habitual donar compte en l'informe del rector de la situació econòmica i financera de la Universitat, tot i atenent que ja se'n va donar una àmplia informació en el Claustre passat, traslladarem la informació i l'anàlisi relatiu a les polítiques econòmiques, inclosa la situació actual, al punt 4 d'aquest Claustre, Pla Operatiu 2018, que presentarà el vicerector d'Economia, Infraestructures i Tecnologies de la Informació.

Però, no vol concloure aquesta part de l'informe sense expressar l'agraïment institucional al personal de la Gerència i del Vicerectorat d'Economia i a tots els serveis involucrats en la important tasca col·lectiva de produir i dur a terme, any darrere any, els pressupostos de la Universitat en un context com el dels últims anys, especialment difícil per les incerteses i greus restriccions econòmiques patides. Com ha expressat i reiterat en altres ocasions, dóna les gràcies també al conjunt de la comunitat universitària per mantenir la seua capacitat de treball en aquestes circumstàncies, no solament econòmiques sinó també de difícil context laboral i acadèmic.

Per a tancar aquesta primera part del punt, portem davant aquest Claustre el suport, si escau, de manifestacions de posada en valor de les matèries de filosofia i matemàtiques als ensenyaments previs a la universitat. La Universitat de València s'ha caracteritzat pel seu compromís amb l'ensenyament públic i la seua visió d'integració del sistema educatiu des d'una globalitat que dóna compliment al dret fonamental a l'educació. Així ho ha expressat aquest mateix Claustre en els seus diversos posicionaments en relació amb els ensenyaments no universitaris, com ho ha estat recentment en demanar la retirada de la LOMQUE. En coherència amb això, el Consell de Govern celebrat el passat divendres 7 de juliol, va estimar adherir-se als documents en defensa de la filosofia, aprovat pel Departament de Filosofia, la Junta de Centre de la Facultat i l'Assemblea de Professorat de Filosofia i a la declaració del CEMAT, Comitè Espanyol de Matemàtiques, i la Conferència de Degans i Deganes de Matemàtiques, amb múltiples adhesions institucionals, inclosa la nostra Facultat de Ciències Matemàtiques, i portar també aquests pronunciaments a aquest Claustre per donar suport, si escau, a unes reivindicacions que contribuïsqen a una millor formació en els estudis previs a la universitat.

A continuació passa a la segona part de l'informe, la que correspon, en compliment del manament estatutari, a informar sobre les accions de gestió universitària que ha desenvolupat el Consell de Direcció al llarg de l'any 2016. Serà el més breu possible en aquesta presentació, que és un resum de l'ampli informe de molt més de 400 pàgines que els i les membres del Claustre ja tenen al seu abast, des del data de la convocatòria d'aquest Claustre.

Comença per l'estudiantat i la docència. Indica que és important sempre tornar a recordar que la Universitat de València es manté capdavantera en el sistema universitari valencià, tant en oferta d'estudis com en nombre d'estudiants. En el estudis de grau tenim, dins una estabilitat, una certa disminució en el nombre d'estudiants, que té alguna compensació per l'increment del postgrau i, especialment, tant del màster com del doctorat i tercer cicle, cosa que comporta també un increment del postgrau propi, que representa en les xifres totals d'estudiants una certa estabilització o manteniment d'aquests nombres.

Creu que l'escenari comparatiu és important. La Universitat de València, tant en estudis de grau com en estudis de màsters, continua sent la universitat pràcticament majoritària dins el sistema. El 36,2 % dels estudiants de grau i el 36,7 % dels estudiants de màsters enfront de la resta del sistema universitari públic valencià, que tenen uns percentatges menors que els nostres. La UV te en aquest moment l'oferta més gran del sistema, 54 graus i 6 dobles titulacions, que es reparteixen en les branques d'Arts i Humanitats, Ciències, Ciències Socials i Jurídiques, amb el nombre més important d'oferta de graus, Ciències de la Salut i Enginyeria. Dins les 54 ofertes de títols de grau tenim un conjunt de dobles titulacions internacionals, grau en Dret, grau en ADE, grau en Economia, grau en International Business, i també s'ha afegit recentment el grau en Química amb la Universitat d'Estrasburg, que escassament creu que porta un parell d'anys ofert.

En l'ensenyament de postgrau, el programes de màster oficials són 103, un nombre important, 453, de postgraus propis, tant màsters com diplomes i certificats, 59 programes de doctorat i un conjunt d'estudiants que s'acosta als 20.000 en les diferents categories de postgrau. Dels programes de doctorat, 24 amb menció cap a l'excel·lència. 968 tesis llegides, de les quals 161 tesis amb menció internacional, i mantenim afortunadament 2 programes Erasmus Mundus, el clàssic de Master in Work, Organizational and Personnel Psychology i el Master in Theoretical Chemistry and Computational Modelling.

També té importància, pel nombre d'estudiants que ha acabat tenint, la formació al llarg de la vida, el clàssic Programa de Nau Gran, que ja està comportant un total de més de 4.000 estudiants, i els programes que es desenvolupen al Centre Internacional de Gandia, amb més de 2.000 estudiants en les seues diferents categories.

La Universitat de València presenta un conjunt d'iniciatives al voltant de la incorporació de l'estudiantat a la universitat. Cap a l'estudiantat de secundària, el programa "Conèixer" -que es ben conegut-, amb un nombre molt elevat de persones que hi participen, més de 12.000 estudiants, diferents concursos, olimpíades o programes com ara "Fes ciència a la UV". També obert al professorat de secundària, jornades formatives i informatives, i programes per a les noves incorporacions, la ben coneguda també "Setmana de Benvinguda", amb un conjunt d'activitats culturals i vora 5.000 participants i el programa "Entreiguals".

Quant als serveis per a l'alumnat, concretament els serveis que tenen lloc de l'activitat del SEDI, entre d'altres, publicacions, la "Nau dels Estudiants i de les Estudiantes", serveis d'habitatge, assessoria universitària d'orientació sexològica i psicològica, assessoria universitària jurídica, activitats socioculturals i la "Setmana pel Comerç Just".

També destaca els programes que donen suport a l'associacionisme estudiantil i als col·lectius dels estudiants i de les estudiantes, programes de formació per al seus representants, trobada de representants, taller de dinamització del Voluntariat Universitari, i un conjunt d'iniciatives relatives a l'associacionisme estudiantil.

Així mateix, també inserció professional i assessorament laboral, en l'àmbit de l'orientació, la formació per a la inserció professional, l'ocupació i l'emprenedoria i el Fòrum d'Ocupació de la Universitat de València. Sabeu també que la Facultat d'Economia té un altre programa de Fòrum d'Ocupació i que aprofita, és clar, per a donar les gràcies a l'Observatori per a la Inserció Professional de la Universitat (OPAL).

Pel que fa a la innovació i la qualitat educatives, que continuen estant actives en el si de la Universitat, amb plans d'innovació, renovacions metodològiques, xarxes d'innovació continua, el programa "Open Course Ware", articles, recursos multimèdia, i com ha esmentat abans, l'Agència Valenciana d'Avaluació i Prospectiva (AVAP) té pràcticament ja renovades les acreditacions per a tot el conjunt de les nostres titulacions, tant de grau com de màster.

Quant a la recerca, indica que és, sense dubte, un dels trets identitaris de la nostra Universitat. Simplement per fer-ho breu, vora 74 milions d'euros entre iniciatives que comporten capacitat de la nostra Universitat per a atraure fons externs, com d'algunes del programes propis i ajudes a la investigació, a la capacitat d'obtenir recursos externs també via contractes i convenis. Una important capacitat de producció científica pels articles publicats, participacions en congressos internacionals, llibres i publicacions en editorials d'excel·lència i tesis doctorals. Aquestes tesis doctorals, només 500, abans havia dit 900, perquè són les tesis que figuren en la Memòria, evidentment es van incorporant a la Memòria amb un ritme que és diferent del nombre de tesis llegendes al llarg d'un any natural.

Potser serà més il·lustratiu per als membres del Claustre veure què representa la nostra Universitat en la seua producció científica, perquè a vegades els resultats dels rànquings poden ser d'una interpretació no tan clara com aquesta representació. La Universitat de València, tant pel nombre de documents com pel nombre de cites, continua sent pràcticament més del 40 % (42 % de publicacions, 47 % de cites rebudes), comparativament amb la resta del sistema universitari públic valencià. Més enllà de la cuina que suposa algun rànquing, aquestes dades brutes representen molt bé que continua la producció científica, i això ens ompli d'orgull i continua sent un dels pilars fonamentals de la Universitat. I també, en un àmbit que sempre té més dificultat per a nosaltres, l'àmbit de transferència de coneixement i l'àmbit tecnològic, continua en un nombre molt digne de patents, tant les considerades com a prioritàries nacionals com les d'extensió internacional (PCT), i per tant continuem amb una àmplia cartera de patents, a banda d'ofertes tecnològiques de resultats i capacitats, demandes tecnològiques ateses i empreses derivades (*spin-off*) de la recerca de la Universitat de València.

Amb un Parc Científic amb 6 empreses derivades (*spin-off*), 74 empreses externes i 17 empreses noves, amb un percentatge d'ocupació que pràcticament s'acosta al 100 % en el conjunt d'edificis, cosa que suposa, per tant, una certa pressió, que haurà de patir el vicerector d'Infraestructures per a donar al Parc Científic més espai per a la seua continuació d'expansió i alguns projectes més cridaners, com ara l'Agroincuba, el d'acceleració empresarials i el Climate-KIC.

La divulgació científica també és un aspecte en què aquesta Universitat té una aposta molt ferma, via la Càtedra o el Gabinet de Divulgació Científica, un dels primers en el conjunt de l'estat i certament de la Comunitat Valenciana. Aprofita per a felicitar les persones que tiren endavant aquesta iniciativa des del Gabinet o la Càtedra de Divulgació de la Ciència, amb la Setmana de la Ciència i la Tecnologia, que porta ja 18 edicions, moltíssimes activitats de divulgació, de comunicació científica, i una iniciativa tan atractiva com és Expociència, amb més de 4.000 persones assistents.

Respecte a la cultura, informa que hi ha hagut un amplíssim conjunt d'activitats organitzades en els espais que té la Universitat (Centre Cultural La Nau, Jardí Botànic, Col·legi Major Rector Peset i Palau de Cerveró, entre d'altres), entre les quals es destaquen congressos, jornades, conferències, debats, taules redones, presentacions de llibres i revistes, exposicions, visites guiades a exposicions, concerts (la nostra Orquestra Simfònica i l'Orfeó), representacions teatrals i de dansa, cursos, seminaris, tallers formatius, visites guiades; aprofita per a agrair la tasca dels voluntaris i de les voluntàries, que en diverses llengües estan fent les visites al nostre edifici històric, i taller didàctics, amb vora 150.000 persones assistents a aquest desplegament d'activitats culturals de la nostra Universitat,

inclòs també el Jardí Botànic, i les diferents aules de Teatre, Música, Poesia, Cinema, Lectura i Escriptura. Aprofita per a comentar que encara queda una Serenata i que després començarà el Cinema d'Estiu i alguna altra activitat.

Les activitats esportives són molt importants a la Universitat de València. Pensa que a vegades no sempre fem la posada en valor que pertoca a aquest important conjunt d'activitats. Tenim, a més, un Gabinet de Suport a l'Esportista, el Programa d'Esport Adaptat, que és molt important; aprofita per a agrair a les entitats que li donen suport, Programa Voluntariat Esportiu i un conjunt molt ampli d'esdeveniments esportius. Això vol dir que tenim un nombre molt elevat de persones participants, però sobretot obtenim un reconeixement via medalles realment molt important, un total de 250 medalles, de les quals 111 d'or, altres d'argent i de bronze, en el conjunt de campionats tant internacionals com autonòmics i estatals. Per tant, creu que podem estar ben orgullosos dels nostres atletes.

Quant al personal docent i investigador, indica que en les seues diferents categories hi ha 4.186 efectius, considerats com a plantilla d'ocupació, que és la modalitat més directa per a expressar el nombre d'efectius. El percentatge de dones encara està en el 42,9 %, per tant ha aconseguit entrar en l'interval 40-60, però encara està per davall del 50 %. El nombre de funcionaris ha anat disminuint lleugerament i el nombre de no funcionaris, de persones laborals, ha anat, també lleugerament, incrementant-se, sobretot el nombre de professorat associat és molt important. Així com els canvis a la piràmide poblacional del personal docent. No és fàcil fer correccions d'aquestes polítiques perquè, com sap la vicerectora de Professorat, en moltes d'elles no tenim capacitat discrecional d'actuació, sinó que senzillament estem atrapats dins un context, que volia recordar a la comunitat universitària, que des de l'any 2012 estem atrapats en una taxa de reposició, que si ara estem reivindicat que lleven taxa de reposició, recorda que dura que va ser especialment en els anys 2013 i 2014.

Quant al conjunt de polítiques d'accés i de promoció del personal docent i investigador, indica que s'han promocionat 117 persones, entre catedràtics i catedràtiques, titulars, contractats doctors o contractades doctores, contractats doctors interins o contractades doctores interines i ajudants doctors o ajudantes doctores.

A continuació, el rector informa sobre el personal d'administració i serveis, que indica que majoritàriament és personal funcionari; pràcticament, el percentatge de personal laboral és molt baix: 113 persones del conjunt de 1.784. El 64,8 % són dones, és a dir, un escenari simètric en espill respecte al personal docent i investigador, però també bastant centrat, en el sentit que tampoc és exagerat; és majoritari però no exageradament majoritari. Indica

que el personal funcionari interí/pràctiques té una lleugera o important disminució, segons com es veja, però el personal funcionari de carrera ha anat incrementant-se.

En la piràmide d'edat del personal d'administració i serveis es pot veure que les dones són majoritàries respecte als homes, i l'edat mitjana no se'n va massa respecte del professorat: és de 51 anys tant en el col·lectiu de dones com en el d'homes, que probablement també per al personal d'administració i serveis, pel que comporta del seu treball, que té també un component físic i presencial molt important, evidentment seria desitjable que no tinguera una edat tan avançada.

Respecte a les polítiques de formació de personal, informa que s'han realitzat activitats formatives i cursos de formació adreçats al personal d'administració i al personal docent.

Informa així mateix sobre les infraestructures, que des de l'any 2010 s'ha patit una retallada senzillament impressionant, perquè ha estat la partida, per a gran disgust de les persones que han tingut la responsabilitat del Vicerectorat d'Infraestructures, objecte del desig de la retallada, perquè evidentment és una partida que pot patir retallades no tan greus com les partides de personal. No obstant això, les actuacions han estat de 3.500.000 en obres i 150.000 en equipaments. Cal destacar l'execució del projecte d'adequació d'espais per a laboratoris de cultius cel·lulars en l'edifici d'investigació Jeroni Muñoz i el trasllat del supercomputador Tirant.

Sabeu que també la Universitat de València es distingeix per la seua potència en l'àmbit de biblioteques, amb àmplies superfícies, llocs de lectura i uns recursos bibliogràfics com no té cap altra universitat del nostre sistema valencià, més d'1.400.000 registres bibliogràfics automatitzats.

Encara que la nostra és una universitat clàssica, generalista i presencial, les tecnologies de la informació i comunicació són claus, amb un ampli conjunt d'aules i llocs informàtics, aula virtual, administració electrònica, supercomputació amb el Tirant, som l'única universitat del sistema valencià que és NODE de la xarxa espanyola de supercomputació, una aplicació UVapp per a dispositius mòbils, que té, a més, moltes descàrregues, però sobretot un nivell tècnic que ens permet comparacions avantatjades respecte a d'altres sistemes que s'han intentat incorporar al sistema universitari espanyol.

Respecte a les polítiques d'internacionalització, indica sobre els programes Erasmus que continuem sent la segona universitat europea en atracció d'estudiants Erasmus, amb 1.800 estudiants rebuts el curs passat i 1.500 enviats. A més, amb un percentatge de dones molt elevat, 68 % en les rebudes i 66 % en les enviades. Així com la resta de programes internacionals de mobilitat, l'Erasmus pràctiques i l'Erasmus del personal docent i del personal d'administració.

Estem també orgullosos de l'àmbit de la cooperació. Som la institució acadèmica que més inverteix en ajuda al desenvolupament, més d'1.500.00 d'euros, segons l'informe de l'Observatori de Cooperació Universitària al Desenvolupament. El Programa 0,7, beques completes de cooperació, beques clàssiques com la que va rebre el nom en homenatge i record a Luisa Cardona i 19 projectes de cooperació.

També òbviament una institució tan gran com la nostra ha de tenir activitats de comunicació molt importants amb notes de premsa i mitjans de comunicació, Facebook, Twitter, YouTube, MediaUni, com aquesta retransmissió en directe que estem fent ara mateix, vídeos corporatius, serveis audiovisuals i la revista electrònica InfoUniversitat.

Es sabut que de sempre hem estat una universitat molt compromesa en l'àmbit de la igualtat i hem lluitat per tenir polítiques d'igualtat efectiva d'homes i dones. S'han fet activitats de sensibilització, actes institucionals com el Dia Internacional de la Dona i el Dia Internacional contra la Violència a les Dones, diversitat d'accions formatives, campanya institucional per a la prevenció de la violència de gènere i el premi, que ja va per dues edicions, enguany la tercera, el premi Olga Quiñones, que rep també homenatge a la que va ser la primera directora de la Unitat d'Igualtat.

I també som universitat de referència en les polítiques d'integració de persones amb discapacitat. Amb 1.076 estudiants som la universitat presencial que té el nombre del conjunt de l'estat més elevat d'estudiants amb discapacitat, per damunt d'altres universitats presencials que són més grans en nombre d'estudiants que nosaltres, per exemple la Universitat Complutense. L'any passat el segell de qualitat d'AENOR, que acredita el nostre sistema de gestió de l'accessibilitat universal a la Biblioteca d'Humanitats i a la Biblioteca d'Educació.

Respecte al compromís amb la llengua, indica que al llarg de dècades hem estat una universitat que ha protegit, conreat i potenciat l'ús acadèmic i social de la nostra llengua i, per tant, tenim moltes activitats de foment de l'ús, premis com el premi Xavier Gómez Font, centres d'autoaprenentatge, programa d'internacionalització, tastallengües, grups de conversa i formació i dinamització del voluntariat lingüístic. Ha de dir que un informe molt recent que li va fer aplegar el director del Servei de Política Lingüística indica que continuem sent la universitat de referència quant a l'ús del valencià en el conjunt del sistema universitari.

Prevenció i medi ambient també són valors que defensa la nostra Universitat. S'ha aprovat el Protocol d'actuació davant factors de risc psicosocial, potenciació de la integració de l'activitat preventiva de la recerca, carta de serveis, tant en l'àrea de salut com també en un

altre àmbit, la gestió de residus que, evidentment, com una universitat que té un ampli nombre de laboratoris, doncs som també generadors de residus, alguns d'ells perillosos.

Som una universitat de referència quant a la seua capacitat de projecció territorial. En l'informe figura un breu resum de les activitats de projecció territorial: municipis, mancomunitats, comarques, exposicions itinerants, convenis amb ajuntaments valencians, i la signatura del conveni per al foment de la investigació i la innovació en el sector turístic valencià.

Quant al Programa d'Excel·lència Internacional, encara que estem rebent alguns fons dels programes d'excel·lència com ara el VLC/CAMPUS i l'HABITAT5U, ha de dir que el Ministeri no ha fet cap esforç per reviure aquest programa d'excel·lència internacional, i es poden veure les xifres: vora 300.000 euros del VLC/CAMPUS i poc més de 200.000 euros del HABITAT5U

Finalment, informa sobre la nostra posició en els rànquings internacionals. Cada vegada ixen més rànquings i cada vegada és més difícil, i a més a més, tenen un ús inapropiat, sobretot per als mitjans de comunicació, que no sempre entenen bé més enllà de la morbositat de dir que aquesta universitat ha caigut o ha pujat, o aquesta universitat ha eixit per davant o per darrere de l'altra. Però atenent al nostre posicionament dins l'estat i al primer grup de rànquings, el grup de rànquings que tenen una intencionalitat de tenir un ventall generalista, es veu que en general eixim prou raonablement bé: quarta i cinquena posició en el CWUR i en el Best Global Universities. I atenent als grup de rànquings en què la producció científica és considerada com un element brut, gros, important, de pes, es veu que estem en general molt millor.

Finalment dóna les gràcies als membres del Claustre per la seua la seua atenció.

A continuació, la moderadora obri un torn de paraules.

Joan Carles Bernad i García, professor de la Facultat de Psicologia. Quant a l'informe del 2016, voldria, si pot ser, que ens ampliara la informació sobre un tema que ens hauria de preocupar a totes i a tots, i que a alguns de nosaltres ens preocupa especialment, que és la negociació del conveni entre les universitats, el Govern valencià i les organitzacions sindicals que tenen la sort de poder negociar-ho, i que imagina que la resta de la comunitat universitària pot estar interessada a saber en quin moment s'està de la negociació. I especialment demanaria si algun dels elements que figuren en les dades presentades, com és, imagina que a tots i a totes ens segueix cridant l'atenció, la quantitat de professorat associat que té la nostra institució, i això no només és perquè ens fa falta, que de segur que ens fan falta professionals que saben del seu camp, sinó perquè fins llavors no hem trobat la manera de resoldre altres problemes que resolen els associats. Entén que un conveni que

afronta un tema tan ampli com un marc per a totes les universitats valencianes, s'ha de considerar un problema que almenys per a la nostra és important i de segur que també per a la resta. I després hi ha una altra qüestió, que no és tant del conveni, i que és una dada que li ha cridat l'atenció, i que és el tema del nombre tant minso dels ajudants. Els efectes del decret Wert i d'altres normes, han fet que una figura que tenia un sentit, que era fer un pas més des dels becaris i becàries d'investigació dins l'àmbit del PDI, i que hem hagut d'evitar-la sistemàticament, per a fer el salt directament a ajudant doctor i, per tant, aquelles persones que volen incorporar-se a la carrera de professorat havien de fer un major esforç durant l'època de la beca, major pressió per voler tenir docència, major pressió per voler acumular recerca, perquè el salt era en el buit a ajudant doctor i això és un dels efectes de les normatives estatals que ens han afectat. Però bé, més enllà de l'última part, si es poguera, estaria molt interessat que ens pogueren ampliar en quin moment estem i quines coses es milloraran o s'intentaran millorar en aquest conveni en el qual esteu a hores d'ara.

Antoni Josep Furió Diego, professor de la Facultat de Geografia i Història, a banda de felicitar les persones encarregades de la elaboració material de l'informe de gestió, indica que la seua intervenció és sobre els elements de referència. L'informe de gestió és naturalment molt important i les xifres que es donen en l'informe d'alguna manera resumeixen, condensen, el que ha estat la universitat en un any. Les xifres en elles mateixes, ara mateix es parlava del nombre de associats o del nombre d'ajudants, les xifres són importants en termes absoluts, però també ho són en termes relatius, és a dir, quan es posen en referència amb altres universitats, i és quan s'entén realment on som i també on hauríem de ser o on voldríem ser. Hem tingut una relació de xifres dels distints camps d'actuació de la Universitat (docència, investigació...) i al final un quadre amb la posició que ocupa la Universitat en diferents rànquings, massa concret un, massa general l'últim. Li sembla que al llarg de l'informe, al costat de tenir com a referència el sistema universitari valencià, en el qual seria preocupant que no fórem els primers en tots els camps, per tant això ja es dóna per descomptat, pot ser caldria sistemàticament també, no sap com es fa, amb quins criteris, si hi ha una normativa per a fer l'informe de gestió, si no n'hi ha o si és una normativa que compet al Claustre o no sap qui, es podria, si es vol, tenir en compte aquestes recomanacions, i de la mateixa manera que en alguns punts, per exemple, recorda que el rector ha esmentat en discapacitació, la comparació s'ha fet amb la Complutense de Madrid, estaria igualment bé, que en els altres camps, el marc de referència poguera ser el mateix que el sistema universitari valencià o el sistema estatal o/i l'europeu. És a dir, en un determinat moment, comparar els nostres índexs, els nostres nombres absoluts amb el d'altres universitats del nostre entorn, però no solament del nostre entorn immediat, el valencià. Creu que això seria interessant, perquè posaria més en valor les xifres absolutes,

ens indicaria de manera més clara on no s'està tan bé, quins sectors o quins àmbits caldria potenciar, i al mateix temps, no deixaria de dibuixar els reptes per als anys següents. És això només, un suggeriment. Moltes gràcies.

Com que no hi ha més sol·licituds de paraula, la moderadora tanca el torn d'intervencions i dóna la paraula al rector.

El rector dóna les gràcies per les intervencions, diu que sempre agraeix molt totes les participacions, perquè entén la crítica com a molt constructiva. En primer lloc, passa a contestar al professor Joan Carles Bernad. Efectivament, al llarg de molts anys hem estat, no solament sense un conveni col·lectiu del personal laboral de les universitats, majoritàriament això afecta el col·lectiu del personal docent i investigador, perquè com heu vist en les diapositives presentades, el personal laboral dins l'àmbit del personal d'administració i serveis és percentualment un col·lectiu de poc nombre de persones, però en canvi, com s'ha fet també palès en la teua intervenció, el col·lectiu de personal laboral dins l'àmbit del professorat realment té pes, és a dir, és molt important. Per tant, hem estat al llarg d'anys reivindicant dues coses: la mesa sectorial, tenir una mesa sectorial d'universitats, i la negociació del conveni col·lectiu del personal laboral de les universitats. De la mesa sectorial continuem sense saber res, i seria un instrument molt desitjable per a la comunitat, però la Conselleria, de moment, no ha fet cap pas en la direcció de la mesa sectorial. Si que hem tingut un nombre de reunions de conveni col·lectiu, que duen haver estat quatre reunions. Les persones que han anat a la mesa del conveni col·lectiu han estat la vicerectora Mavi Mestre, el gerent de la Universitat, el vicegerent de Recursos Humans i el vicerector d'Economia i Infraestructures. Aquestes quatre persones han estat les nomenades per la Universitat per a representar-nos en aquestes reunions, que són a tres bandes, les universitats públiques valencianes, la Conselleria i el seu equip de govern, i les organitzacions sindicals. Doncs, després de quatre reunions que s'han estès al llarg de sis mesos aproximadament, no s'atreviria a dir que estem com estaven, perquè evidentment és positiu que hi haja hagut quatre reunions, però la veritat és que no sembla que estem tocant una resolució final, un objectiu final. I, sens dubte, un dels problemes és precisament les figures de professorat laboral, com tancar la necessitat i ací agafa l'altra part de la intervenció del professor Bernad, i és com és possible que continuem més de trenta anys després de la Llei de reforma universitària amb només la figura de l'associat, com a figura laboral de la qual servir-se, perquè òbviament quan l'equip de govern d'una universitat pública té necessitat de respondre a temes, que alguns són conjunturals, altres són estructurals però tenen també algunes restriccions, aquests temes no es poden resoldre amb la figura de l'ajudant doctor, molt menys de l'ajudant, i per descomptat no poden ser resolts amb la figura del contractat doctor, encara menys, i per tant, al final quedés abocat a

la figura del professor associat. Per tant, creu que hi ha una preocupació creixent per on hem aplegat amb l'ús/mal ús, o siga l'ús/abús, de la figura del professor associat. Una figura que cal recordar que naix amb la intencionalitat de portar a la universitat una experiència laboral de fora de la universitat, que òbviament el professorat amb dedicació exclusiva no pot tenir per raons òbvies i que via mitjançant la incorporació d'aquestes persones porten a la universitat la seua experiència, la seua experiència en un hospital, en un jutjat, en un institut d'ensenyament en secundària, en una empresa, en àmbits audiovisuals per a uns estudis determinats dins la universitat. En la pràctica, com que s'ha recorregut a aquesta figura, s'ha acabat desvirtuant en un percentatge molt alt el seu significat, el seu esperit. Si a això s'afeg una creixent preocupació en el si de la Unió Europea i dels seus àmbits de jurisprudència, en el sentit que la concatenació de contractes laborals no acaba d'estar bé. El problema no es pot negar. Per tant creu que pensar junts en l'àmbit d'una mesa de conveni col·lectiu, doncs sí, però també caldrà pensar des d'un punt de vista d'estructures de l'Estat, és a dir, de llei orgànica d'universitats, la dotació d'altres figures. No hem de perdre la memòria de la duresa que ha tingut concretament en el 2012, 2013, 2014 la taxa de reposició, que ha lligar les mans de les universitats i pràcticament no hi ha possibilitats d'atendre necessitats, en un moment, recorda, quan s'estava extingint el procés de les titulacions anteriors i s'estava implantant Bolonya, amb el que suposava de duplicitat d'alguns dels cursos, i per tant calia servir-se'n per a protegir els interessos dels estudiants, i no fer una adaptació massiva i d'alguna manera inapropiada, s'ha hagut de recórrer a un ampli col·lectiu. I cada vegada que sorgeix algun tipus de necessitat peremptòria i que no té una altra solució, es torna a recórrer a la figura del professorat associat. Creu que evidentment estem entrant ja en un moment en què el grau de sensibilitat i de sensibilització que hi ha, exigeix ja que es pense en una altra figura que no siga la de continuar servir-se de persones de professorat associat que no són veritables professors associats sinó que són altres tipus de persones, i vendria bé, per tant, continuar avançant en aquesta direcció. Però, de moment, en aquestes quatre reunions i dels sis mesos passats, és ben cert que es continua treballant, però què no s'ha aplegat encara a una solució, per tant caldrà continuar treballant. La figura de l'ajudant és ben interessant, però l'ajudant té una dificultat; estava molt ben pensada, perquè clarament és una figura que donava cinc anys d'horitzó per a fer la tesi doctoral i també perspectives d'una carrera professional. Però en un escenari tan restrictiu -de pressupostos i de taxa de reposició- la realitat és que no és la millor figura de la que puga servir-se per a resoldre els problemes dels crèdits que cal impartir dins l'escenari de fer front a les necessitats i obligacions docents.

Vol agrair també, no cal dir-ho, la intervenció del seu amic i company, el professor Antoni Furió, que també ha fet un comentari sobre els associats. Creu que aquesta preocupació és

del conjunt del sistema universitari, no solament de la Universitat de València. Totes les universitats grans, històriques, antigues, generalistes, tenen un escenari molt semblant, totes s'han servit de la figura de l'associat. Encara que no estem en les condicions polítiques probablement per a aprovar una modificació o una nova llei orgànica d'universitats que done resposta a aquesta i a d'altres necessitats que té el sistema universitari.

Quant a la comparativa que li sembla molt interessant, sap bé quins són els nostres referents que estan per davant de nosaltres, més o menys sistemàticament, en molts dels rànquings. Tenim una universitat capdavantera, la qual encapçala el sistema, que és la Universitat de Barcelona, que continua sent el referent del sistema en producció científica s'assembla a la nostra en moltes coses, és generalista, és històrica, té totes les titulacions, és un estudi general també d'alguna manera. L'Autònoma de Madrid, l'Autònoma de Barcelona i la Universitat Pompeu Fabra representen un poc el conjunt del sistema. Altres universitats, o estan al mateix nivell que nosaltres o estan per darrere. Per tant, una relativa satisfacció, sense que això supose, com ha dit abans, una autocomplaença. Per altra banda, la Universitat es competència del Govern Valencià que té un percentatge del PIB regional dedicat a l'R+D baix i és clau per a col·locar en bones posicions les universitats. La Comunitat Valenciana s'ha caracteritzat des de fa dècades i dècades per una aposta molt poc ferma per el desenvolupament de canvi del model productiu, de les polítiques de R+D+I, amb un sistema universitari públic potent, un sistema universitari privat molt feble i un teixit productiu que pot ser molt més potent.

Es procedeix a la votació de l'informe de gestió i de la resta dels òrgans de la Universitat.

Una vegada realitzada la votació, la secretària general dóna el resultat de les votacions: 108 vots a favor, cap vot en contra i 2 vots en blanc, i per tant, es pren l'acord següent:

ACUV 16/2017: "Aprovar la gestió del rector i de la resta dels òrgans de govern de la Universitat, que s'adjunta com a annex II."

Punt 4. Debat i aprovació, si escau, del Pla Operatiu 2018 (document orientador de la política general universitària i del pressupost de l'exercici 2018)

La moderadora dóna la paraula al vicerector d'Economia, Infraestructures i Tecnologies de la Informació, professor Juan Luis Gandía, que indica que, igual que tots els anys i com és preceptiu, d'acord amb el que estableixen els Estatuts de la Universitat de València, s'ha de procedir a presentar les línies generals que serviran per a elaborar el pressupost 2018 i la seua concordança amb el Pla Operatiu. Aquest Pla Operatiu, com ja es conegut, s'emmarca dins el que és el Pla Estratègic de la Universitat, en aquest cas 2016-2109, que porta ja cinc

anys des que es va iniciar el 2012 l'anterior, i que planteja i continua sent l'orientació estratègica que té la nostra Universitat.

En primer lloc, vol mencionar explícitament l'agraïment al SAP, Servei d'Anàlisi i Planificació, i també al Servei de Comptabilitat i Pressupostos i a la Gerència, per la informació que ens han facilitat per a poder dur a terme tant l'elaboració del Pla Operatiu com la presentació que farà a continuació.

La presentació s'estructura bàsicament en tres apartats: el primer, inicial i molt breu, de propòsit del que és el Pla Operatiu i els aspectes essencials que el vinculen amb el Pla Estratègic i amb les Línies d'Actuació Estratègica; en segon lloc, la part més gruixuda del que serà la presentació, hi ha les previsions econòmiques, que permeten descriure el context econòmic, les tendències previsibles i les orientacions en les polítiques pressupostàries que haurem d'adoptar; i finalment, una breu referència al que és pròpiament el Pla Operatiu 2018, que ha estat i està a la disposició en l'Aula Virtual per a tots els membres del Claustre.

Respecte al que és el Pla Operatiu anual, com ja se sap cada anualitat de l'horitzó temporal del Pla Estratègic, s'ha d'aprovar aquest Pla Operatiu anual, que en realitat són com quatre subplans operatius, un per cada una de les orientacions estratègiques que es consideren, i que són les referides a l'ensenyament, a la investigació, a la transferència i innovació, i a la vida de campus i participació. Per tant, el Pla Operatiu és l'instrument principal que ens ha de permetre desenvolupar, desplegar el que es el Pla Estratègic, per aconseguir les qüestions bàsiques i els propòsits que perseguim, és a dir, la missió, la visió i els objectius institucionals i estratègics.

En el contingut del Pla Operatiu anual s'han de considerar dos vessants: un en matèria de política universitària, que està relacionat amb les línies d'actuació estratègica, tenint en compte els diferents factors clau d'èxit (QRITERIS); i el segon en matèria de política pressupostària, el programes pressupostaris d'actuació (PPA), en els quals aniran concretant-se les previsions de finançament.

En primer lloc dona una explicació molt detallada de l'escenari macroeconòmic destaca que encara que hi ha una evolució favorable de dades concretes, com ara el creixement del PIB nacional i autonòmic, i una previsió clara d'increment d'ingressos del conjunt de l'estat, cal tenir en compte que encara s'ha de complir d'una forma directa el Programa d'Estabilitat, especialment perquè encara estem en aquest procediment de dèficit excessiu a Europa. També hi ha unes expectatives de consolidació fiscal, i fins i tot, segons s'anuncia una potencial rebaixa d'impostos l'any 2018, per tant esperem que el sector públic continuarà sotmès a restriccions pressupostàries durant els propers exercicis.

Fa referència també a la piràmide de restriccions pressupostàries, explica que el nostre pressupost és a la base de la piràmide, és a dir, que les nostres decisions són condicionades per altres institucions que estan per damunt de nosaltres. La nostra capacitat d'actuació està en aquest sentit prou establerta, en la mesura en una part substancial del nostre pressupost, diria que el 97 %, és determinat per les normes que establisca la Generalitat Valenciana per via de la subvenció ordinària que ens remet cada any, i per les pròpies taxes. D'una manera o d'una altra, la Generalitat mateixa està condicionant la nostra capacitat de generar ingressos d'una forma aclaparadora; però evidentment, a la vegada, la Generalitat mateixa és condicionada pel que el Govern d'Espanya que determina fonamentalment en el model de finançament autonòmic.

Tenint en compte aquesta piràmide de restriccions fa algunes consideracions pressupostàries de l'evolució del pressupost de la Universitat els últims anys.

Respecte a les partides que conformen el pressupost, igual que hi ha algunes quanties que ja ens vénen donades, les quals són les que d'alguna manera determinen el percentatge majoritari del nostre pressupost, és a dir, els ingressos de la subvenció ordinària o les taxes, també des del punt de vista de les despeses cal utilitzar magnituds que siguen comparables i que puguen donar-nos una visió de com de compromeses estan les nostres despeses quan les comparem amb els ingressos que generem. En aquest sentit, el que es veu en les diapositives és la relació que hi ha, en aquest cas, en la part dels ingressos, i després veurem també entre la part dels ingressos i les despeses. Si ens fixem, veurem que ací estem comparant l'evolució temporal de la subvenció nominativa, és a dir, l'ordinària i de les taxes. Es pot observar com és a partir de l'exercici 2012 que malauradament es produeix la pujada de taxes i fa que es produïska una modificació importantíssima en la relació que hi havia entre el que rebíem per subvenció nominativa ordinària i el que rebíem per taxes. Fins a l'any 2011, la relació estimava que aproximadament era d'un 11 % quan comparàvem que representaven les taxes respecte de la subvenció. Aquest percentatge -no en un any però en tres anys- pràcticament es va duplicar i s'ha mantingut estable fins en aquest moment, de manera que les taxes representen si fa no fa el 20 % de mitjana, aproximadament, del que serien els ingressos que obtenim per la subvenció nominativa ordinària. Perquè tinguem una dada més concreta, per al curs 2017-2018 hi haurà uns ingressos per taxes de grau que s'estimen en principi de 46,5 milions d'euros, import que representa prop del 80 % del total d'ingressos per taxes, i d'11,3 milions d'euros per al postgrau, import que representa, aproximadament, vora un 20% del total de les taxes. Després es referirà a les diferents situacions que es poden produir si hi haguera una modificació respecte al que és la política de taxes, la qual insisteix, és una competència que no depèn de la Universitat sinó de la Generalitat.

Però, evidentment, hi ha més despeses. El segon component important de despeses que té la Universitat són les que col·loquialment coneixem per capítol II o despeses de funcionament. L'evolució de les despeses de funcionament mostra que a pesar de tot es mantenen en unes xifres que són relativament estables en el temps, però també, al mateix temps, tenim situacions de programes d'estalvi que s'han generat els darrers anys i també millores en la contractació de determinats serveis, que fa que baixen el seu cost, i això fa que al final, a pesar d'aquest entorn alcista via preus, es mantinga en un percentatge que estaria al voltant del vint i tants per cent, si parlem només de la subvenció, i al voltant d'un 20 %, si parlem també del que representen aquestes despeses de funcionament amb relació als ingressos totals per subvenció nominativa i per taxes.

I l'altre component són les inversions, fonamentalment en infraestructures. Ací podem observar respecte a la subvenció nominativa com es produeix des de l'any 2010 cap ací una disminució sistemàtica de la quantitat d'inversió real, en inversions pròpies o infraestructures que a la Universitat hem pogut fer, de manera que si, a més, això ho contextualitzem en l'àmbit de la subvenció nominativa i taxes, doncs ens fa una idea clara que evidentment tenim un dèficit d'infraestructures molt gran.

Com a colofó d'aquesta evolució pressupostària, i utilitzant l'any 2010 com a base ens fa veure que, excepte en el capítol I, que som en el nivell 104.7; en la resta dels índex ens trobem per davall del nivell 100, és a dir, per davall de la situació que teníem l'any 2010; i, com queda palès, la situació més dolenta és la situació de les infraestructures, que encara que estem intentar remuntar, encara estem molt lluny del que s'invertia en aquell moment, si bé és cert que en aquell moment estaven fent-se unes inversions en alguns edificis nous i això va fer que també foren anys d'una certa fortor inversora. L'estimació és que tenim un dèficit d'inversió de 75 a 80 milions d'euros, acumulats des de l'any 2010 cap ací.

Per a concloure aquesta imatge, i abans d'entrar ja en qüestions pròpies del que seria el pressupost 2018, i per a aquesta referència que ha dit abans de la comparativa entre els anys 2007 i 2017, vegem un poc a grans trets com de cada 100 euros que s'invertiren en eixos tres components clau que deia anteriorment, que són el personal del capítol I, les despeses de funcionament que són necessàries perquè puguem obrir les portes cada dia i fer el nostre servei de qualitat, i al mateix temps la inversió en infraestructures que és necessària també per a fer-ho, doncs ací tenim la comparativa de com estàvem el 2007 i com estem el 2017. L'any 2007, de cada 100 euros, en gastàvem 65 en personal, 17,90 en despeses de funcionament i 17,10 en inversió en infraestructures. Enguany, i basat en dades del pressupost 2017, estem consumint pràcticament 76 euros a pagar nòmines i càrregues socials, 19,50 en despeses de funcionament i únicament 4,60 en la part d'inversions en infraestructures.

En relació amb les propostes general orientadores del pressupost de l'any 2018, fa referència a la previsions de cobraments i pagaments i d'altra part a les previsions d'ingressos i de despeses.

Respecte a qüestions que és convenient tenir clares, indica que continuem amb un retard de dues mensualitats respecte a aquesta mensualitat de la subvenció ordinària que ens envia la Generalitat, que són uns 38 milions d'euros i, a més, hi ha pendents també 22,4 milions d'euros d'altres deutes que té la Generalitat amb nosaltres per altres circumstàncies, per altres conceptes, i també altres entitats públiques i deutors ens deuen 36,3 milions d'euros.

Cal destacar també, i creu que és una bona notícia, que aquest any 2017 ha resultat ja ferma la sentència a favor de la Universitat pels interessos de demora reclamats a la Generalitat Valenciana, com a conseqüència dels impagaments i el recurs al *confirming* que va realitzar anys enrere la Generalitat Valenciana. També és una bona notícia compartir que hem tingut una sentència ferma ja definitiva de l'Audiència Nacional a favor de la Universitat, en un contenciós amb el Ministeri d'Hisenda, pel tractament fiscal de determinades operacions que afectaven, en aquest cas, l'impost sobre el valor afegit.

En relació a la situació de tresoreria el període mitjà de pagament de l'últim més que hem tingut disponible, que era el mes de maig, ha estat de 33 dies, i el dels últims dotze mesos, de 32 dies. L'any passat creu que eren 43 i 38 dies, per tant continuem baixant, i estem ja pràcticament en l'objectiu que estableix la llei, que són 30 dies.

Respecte als ingressos, cal recordar com sempre el famós PPF, que una vegada conclòs el 2012, els dos anys de període a l'ombra en el qual havia de ser aplicat, no s'ha aplicat mai, encara que des del 2015, el 2016 i aquest 2017 s'hauria hagut d'aplicar, segons el que deien les condicions de pròpia aplicabilitat del conveni signat amb la Generalitat, perquè la taxa de creixement del PIB de la Comunitat Valenciana estava per damunt del 1,5 %, però no s'ha aplicat. És clar, la pregunta sempre és, doncs si no s'ha aplicat, com s'ha de determinar l'import de la subvenció ordinària des del 2012 fins al 2017. Doncs bé, la Generalitat Valenciana el que ha fet, any darrere any, és aplicar una reducció o en el seu cas un manteniment com els dos últims anys, es a dir, una taxa del 0 %, una reducció que és un percentatge lineal sobre els valors inicials i els posteriors que tenien determinats en la subvenció ordinària, de forma que ací ja no entra en joc si som més productius, si som menys productius, si tenim més estudiants, si tenim menys estudiants, si els nostres costos d'estructura de plantilla són diferents de altres universitats, si les nostres polítiques fan que necessitem qualsevol cosa, si les nostres infraestructures són envellides, si tenim un patrimoni històric que cal conservar; no tenen en compte res de tot això, simplement hi ha unes quantitats que es van determinar en el PPF el 2010, que ens assignaren una quantitat

de milions al conjunt de les universitats públiques i, com que en aquella estructura que es va establir en el PPF es determinava que la Universitat de València pesava un 33,94 % del conjunt total de les cinc, a partir d'ací, quan es deia que la subvenció queia en un 12 %, doncs el 12 % s'aplicava en el conjunt de la subvenció, i a nosaltres se'ns determinava aplicant el 33,94% d'aquesta quantia. Evidentment, aquest mecanisme en la determinació de la subvenció ha provocat una manca progressiva, sistemàtica, del crèdit pressupostari, ja que no es considera quina és la pròpia estructura i el comportament dels nostres costos. La nostra plantilla no té res a veure en estructura amb la de les altres universitats, la nostra història tampoc és la mateixa i, per tant, això fa que, en utilitzar-se una taula rasa en la determinació de la subvenció, nosaltres som els grans perjudicats i, de fet, això és el que justifica el fet que, per a poder tancar el pressupost de l'any passat, vam haver de recórrer a una operació d'endeutament amb la Generalitat de 3,4 milions d'euros, per a poder tancar el pressupost de forma equilibrada i no haver d'aplicar retallades, molt particularment a centres, departaments i instituts i altres polítiques que la Universitat volia tirar endavant.

En vista d'aquest panorama, quines són les hipòtesis que hem de plantejar-nos per a determinar, en primer lloc, els ingressos i després parlarem de les despeses per al pressupost 2018. En primer lloc, cal esperar que es produïska un increment de la subvenció ordinària per a cobrir l'increment de sou dels empleats públics que s'estima per al 2018. Creu que tots som conscients que a l'entrada en vigor de la llei de pressupostos del 2017 que considera un creixement d'un 1 % dels salaris públics, i que cobrarem prompte; però també s'està negociant en aquest moment, centrant-se en el pressupost del 2018, un increment dels salaris públics que encara que primer pareixia que seria més alt, ara ja va eixir el secretari d'Estat dient que serà lleugerament per damunt del 1%; això ens du a pensar que l'increment serà entre l'1,25 % i l'1,50 %. També haurem de rebre un increment d'una subvenció nominativa, de moment no inclosa en la ordinària, però sí una subvenció nominativa per a fer front al segon any d'implantació de les millores retributives per al PAS i per al PDI. I també hem de comptar amb l'abonament de l'anualitat 2018 del conveni de deute del 30 de desembre de 2014, així com, en el seu cas, de l'abonament, mitjançant certificacions, dels ingressos equivalents a una hipotètica disminució de les taxes acadèmiques.

Per tant, per a l'any 2018, la variació absoluta de la subvenció ordinària de la Generalitat Valenciana a la Universitat de València estimem que seria d'uns 3,5 a 4,5 milions d'euros d'increment d'ingrés.

Altres tipus d'ingressos són les taxes acadèmiques, que reitera que van tenir aquest increment dràstic i molt considerable l'any 2012, i sabem que des del curs 2014-2015 estan estabilitzades en els mateixos imports. A hores d'ara no s'ha publicat el decret de taxes de la

Generalitat; hi ha convocada una reunió del Consell Valencià d'Universitats d'ací a dos dies, on ja es farà públic si per al curs 2017-2018 hi haurà o no hi haurà una reducció de taxes. En tot cas, com també ha dit ja el rector en el seu informe, qualsevol disminució d'ingressos mitjançant una reducció de taxes, haurà de ser necessàriament compensat per un increment de la subvenció nominativa ordinària, i per tant, en principi, l'impacte en els ingressos pressupostaris de la Universitat hauria de ser neutre.

No obstant això, cal tenir en compte que durant el curs 2016-2017 ha disminuït un 1,4 % l'import total de crèdits matriculats en graus, i ha augmentat més d'un 10 % la matrícula en els postgraus, cosa que fa preveure que els ingressos per taxes l'any 2018 siguen semblants o lleugerament superiors als obtinguts l'any 2017. Per tant, l'estimació que fem i ara veurem també un parell de gràfics de l'evolució de crèdits matriculats en graus i postgraus per al curs que ve i seguint un poc la línia dels anys anteriors, estimaríem que per al curs 2017-2018 hi hauria un increment aproximadament d'un 1 % en els crèdits matriculats en grau i d'un 3 % en els de postgrau. La variació dels ingressos per taxes acadèmiques podria oscil·lar entre 250.000 i 750.000 euros per al curs que ve.

I, a banda d'aquests dos components grans d'ingressos, hi ha altres conceptes als quals també ens hem de referir. El primer és la previsió que la Generalitat ens reconega uns 3,5 milions d'euros per fer front al segon any d'implantació de les millores retributives per al PAS i el PDI; i el segon és l'anualitat del 2018 del conveni de deute de 30 de desembre de 2014, que, tal com està explicitada en l'acord, és de 15,3 milions d'euros. No obstant això, no serà en termes pressupostaris un increment net sinó que, com ja teníem el 2017, 4,5 milions d'euros reconeguts per la Generalitat, l'increment net en termes pressupostaris reconegut serà de 10,8 milions d'euros. És evident que aquesta és una xifra no consolidable a mitjà i a llarg terminis en el nostre pressupost i que, per tant, hem de ser conscients d'aquesta circumstància i poder-li donar una aplicació que estiga vinculada, entre altres qüestions, a aquest dèficit d'infraestructures, manteniment d'instal·lacions, etc. que portem arrossegant des dels últims set, vuit, deu anys, per a generar inversions puntuals per a ingressos que també són puntuals i que, insisteix, no estan consolidats ni es consolidaran en el pressupost de la Universitat.

Per tant, sense considerar altres ingressos per projectes, convenis i contractes d'investigació i càtedres institucionals, que tenen un efecte neutre sobre el pressupost, perquè són ingressos que tenen una aplicació directa en les despeses, podíem esperar que el total d'ingressos de la Universitat variaria entre 18 i 19,6 milions d'euros, cosa que en termes percentuals implicaria un increment dels ingressos entre el 5,3 % i el 5,76 %.

Pel que fa a la part de les despeses, la hipòtesi que deia abans és que els salaris dels empleats públics tornarien a augmentar entre un 1,25 % i un 1,50 % però, a més a més, ja sabem que hi ha uns lliscaments salarials per nous triennis, quinquennis, sexennis, promocions internes, complements retributius, etc. Per tant s'estima que l'increment del capítol I aniria del 3,5 % al 4 %. D'altra banda, no es preveu que s'elimine la restricció de fer aportacions al Pla de Pensions, ni que es puguin fer convocatòries d'Ajuda Social, amb la qual cosa, en termes absoluts, la variació de les despeses de personal podria anar de 7,7 a 8,8 milions d'euros.

Respecte del capítol II, ja portem set anys almenys de diversos programes d'estalvi i, en principi, serà complicat poder aconseguir estalvis addicionals, si no és intentant traure millors preus en processos de contractació pública. Suposant que aquests estalvis es mantinguin en el temps, i el capítol II només poguera pujar en alguna mesura a través de preus, i tenint en compte que la taxa d'inflació prevista podria ser de l'1,2 % al 1,6 % per a l'any que ve, les despeses podrien situar-se entre 700.000 i 900.000 euros d'increment de despeses.

D'altra banda, si volem potenciar les nostres infraestructures científiques, les inversions pròpies, entre d'altres, vol mencionar la rehabilitació de l'edifici del Col·legi Major Lluís Vives, el nou edifici d'Infermeria i Podologia, o el tancament del campus dels Tarongers, o les TIC o les biblioteques, entre altres costos per al 2018, podríem tindre un increment de despeses de 7,5 a 8,20 milions d'euros.

Per tant, el total de despeses i inversions s'incrementaria de 15,87 a 17,69 milions d'euros. Com que pot donar-se un escenari amb el qual tinguem baixos ingressos i alhora fortes despeses i al revés, doncs podem creuar aquests conceptes i tindríem el que seria l'estimació final d'evolució en termes d'equilibri/desequilibri pressupostari. Això ens duria a una situació que és òbviament molt més favorable que la de l'any passat; perquè, si recordeu, aquestes dues xifres eren les dues negatives, és a dir, ja s'intuïa, com després de fet va passar, que tindríem una situació de desequilibri pressupostari i que necessitaríem una injecció addicional via endeutament per a poder tancar el pressupost, com així va ser. Aquest, en principi, no seria el cas del pressupost 2018, ja que encara que siga lleugerament, el pitjor dels escenaris des del punt de vista dels ingressos i el pitjor escenari des del punt de vista de les despeses ens duria, fins i tot, a tenir a priori un pressupost equilibrat, i per tant, en aquest sentit no són males notícies.

No obstant això, i que és una molt bona notícia i que no haurem de recórrer a altres tipus d'instruments financers per a poder tancar el pressupost, cal sempre mantenir el control estricte respecte a l'evolució dels capítols, tant de l'I, de personal, com del II, de

funcionament, i sempre continuar, com es fa, planificant i optimitzant les inversions pròpies i en infraestructures del proper i dels propers exercicis pressupostaris.

Finalment, i ja per a acabar, el Pla Operatiu s'articula segons les quatre estratègies que hem dit abans -la lògica dels QRITERIS- i estableix que les previsions de recursos són les que ara ha establert per al pressupost de l'any vinent. En l'esquema següent tenim la lògica dels QRITERIS a què abans es referia per a les quatre grans activitats principals, que són ensenyament, investigació, transferència i innovació, i vida de campus i participació, i els criteris que vénen determinats per la qualitat, la responsabilitat social, la internacionalització, la transparència, l'eficàcia, els recursos humans, la innovació i la suficiència.

Sabem que, en aquesta estructura del Pla, cadascun d'aquests conceptes té el seu pla operatiu corresponent, d'ensenyament, d'investigació, de transferència i innovació, i de vida de campus i participació; i finalment, l'estructura de cada pla d'actuació -com figura en el pla operatiu mateix- marca les diferents qüestions que s'analitzen en veure el conjunt del pla, respecte a la denominació del pla i anualitat, els objectius institucionals, l'objectiu estratègic, les línies d'actuació estratègica, el responsable, el coordinador, i el nivell de fase operativa que és prevista per a l'any 2018, si està en estudi, si està en disseny, si està en implantació, i/o si està en avaluació.

Finalment, dona per acabada la seua presentació, agraint de nou la tasca que ha fet el SAP, la Gerència i el Servei de Comptabilitat per a subministrar-li dades per a fer aquesta presentació, i queda a la disposició dels i de les membres del Claustre per a qualsevol pregunta que estimen pertinent.

La moderadora obri un torn d'intervencions.

Ernest Cano Cano, professor de la Facultat de Ciències Socials, diu que sobre les qüestions pressupostàries no parlarà pel tema del temps, només creu que reflexionar que li sembla que la situació de suficiència que se'ns anuncia per al proper any li sembla que és conjuntural, perquè depèn de tota una sèrie d'elements que pot ser que l'any 2019 no tornen a passar i, entre aquests, la possible renovació del PPF, en el qual estem xifrant totes les nostres esperances, però que sincerament tampoc té molt clar que el futur PPF ens situe millor quant a finançament. Només cal veure el que passa a nivell nacional amb la revisió del finançament de les comunitats autònomes. No sempre allò que sembla racional és el que acaba passant. Per tant, els núvols hi continuen.

Però indica que la seua intervenció es centrarà en l'altra part, en el desenvolupament del Pla Operatiu del 2018, que evidentment té un problema estructural, i és que tots sabem que haurà de ser desenvolupant en bona part per un equip diferent del rector actual; però de

tota manera, seguint la filosofia del Pla Estratègic, planteja un sèrie de compromisos que són del conjunt de la institució i que, per tant, es tiraran endavant. En aquest sentit, alguna aportació relacionant-la amb el que l'any passat es va plantejar també des d'ací, quan es va fer una sèrie de modificacions del Pla Estratègic. Per exemple, es va introduir una línia d'actuació estratègica en matèria d'investigació que deia –diu- en la línia 9, pàgina 10, “Reconèixer la investigació desenvolupada pel PDI de forma adequada a les especificitats de cada àrea de coneixement”. Aquesta és un línia que es va incloure explícitament fa un any i que veu que en la fase operativa que presenta és la d'implantació. No sap si es pot aclarir molt bé en quina fase d'implantació està, perquè aquest reconeixement necessitava d'una qüestió prèvia que veu en la pàgina 14 que no s'ha abordat, que és la de fer un anàlisi de les especificitats precisament de cada àrea de coneixement, és a dir, quins són els problemes específics de cada àrea de coneixement que dificulten el seu millor reconeixement de la investigació, suposa que és una cosa prèvia a reconèixer la investigació de manera diferenciada segons les especificitats. No obstant això, la part de desenvolupar accions mobilitzadores en aquells àmbits amb menor producció científica, veu que està en estudi, per tant veu una certa incongruència i el que sí que li agradaria bàsicament és que s'avance de cara al proper any en l'anàlisi dels problemes específics que tenen algunes àrees de coneixement de la nostra Universitat, de cara al reconeixement de la seua producció investigadora. Li agradaria que en la lletra xicoteta del Pla Operatiu estiguera. Si ja s'ha fet, ho desconeix, i pot ser un problema seu, però diu que ell no ho coneix.

Una cosa semblant ocorre en la pàgina 22, en transferència, quan es parla d'una línia estratègica que no es va introduir, però que es va dir que es tindria en compte. Hi ha una línia d'actuació estratègica en tema de transferència que diu: “Aportar solucions integrals a les necessitats de l'entorn socioeconòmic amb recursos d'investigació de la Universitat de València”. En aquest aspecte, també fa un any, es va proposar des d'ací que s'insistira en la part de transferència social del coneixement. No simplement transferència del coneixement sinó transferència social, és a dir, transferència a aquella part de la societat que és incapaç per ella mateixa de finançar la recerca, i que podria tenir la Universitat de València un paper en aquest sentit. Ací també diu que s'està en fase d'implantació però, pel que ell sap, en aquesta part de transferència social no s'ha avançat molt des del any passat. El que suggeriria s'ha fet ja en la Comissió Assessora del Pla Estratègic, és que s'intente llançar una convocatòria oberta a entitats sense ànim de lucre, a organitzacions socials, que puguen plantejar a la Universitat necessitats d'investigació que sorgiren dels seu treball quotidià, que necessiten per a poder-lo desenvolupar, que són incapaços de finançar i que la Universitat de València a partir d'aquesta convocatòria pública, puga intentar fer-les viables amb els seus recursos, bàsicament humans perquè financers no en tindrem molts, però

també alguna cosa es pot fer, i acabar amb una assignació a aquells equips investigadors que dins la Universitat de València puguen ser capaços de respondre a aquestes necessitats de la societat valenciana en aquella part que no és societat anònima sinó societat civil. És un suggeriment que fa per a intentar avançar en aquesta línia de transferència social.

Després -indica- hi ha una línia que ja existeix i veu que també està en estudi, que és una línia transversal, pàgina 11, "Pla de compra pública responsable", i voldria que s'avançara també en aquesta línia, responent a una preocupació. Primera, creu que cal parlar de pla de compra pública socialment responsable, entén que és d'això del que s'està parlant, i de pla de contractació pública socialment responsable, no sols de compra. Si per compra entenem la contractació pública, perfecte. Està parlant en concret d'una inclusió ja seriosa de clàusules socials en la nostra contractació pública. I això, si ho estem fet bé, ho haurem de revisar, perquè creu que no ho estem fet bé, i diu que té evidències directes de com determinades condicions salarials i laborals en els nostres contractes o subcontractes, com en vulguem dir, no s'estan complint en un sentit de clàusules socials, més aviat al contrari; és a dir, la reducció de determinades condicions salarials i laborals d'algunes de les persones que treballen per a la Universitat sense ser contractades directament per la Universitat, sinó en contractació pública, és significativa. I creu que, per tant, treballar seriosament en clàusules socials en aquesta contractació pública pot ser una cosa important a fer.

I l'última, que ve d'una preocupació que ha sorgit a la seua Facultat. Hi ha una línia d'actuació estratègica que diu "Incrementar el nombre de documents dipositats en el repositori institucional RODERIC i augmentar el nombre de perfils de personal investigador". La nostra Facultat -Ciències Socials- ha proposat que es treballes en concret amb els vicerectorats, no només de Cultura i Igualtat sinó també d'Estudis i Postgrau, per a intentar incloure treballs de fi de grau i treballs de fi de màster de manera sistemàtica en el RODERIC, cosa que en aquests moments no s'està fent; màsters s'hauria d'estar fent, però li consta que tampoc s'està fent de manera sistemàtica; en graus no s'està fent; i creu que és interessant i important que la producció científica que estan fent els nostres estudiants amb la nostra tutorització s'intente també incloure en un repositori públic obert que evidentment no pot ser l'Aula Virtual, com s'està fent ara en el cas dels graus. Ja sap que això comporta una sèrie de problemes, però com que estem en fase d'implantació, doncs suggereix que siga una de les línies de treball.

La moderadora, com que no hi ha més sol·licituds de paraula, tanca el torn d'intervencions i dóna la paraula al vicerector d'Economia, Infraestructures i Tecnologies de la Informació.

El vicerector contesta al professor Ernest Cano respecte al seu comentari que el conveni de deute del 2014 acaba el 2022. El problema pel qual la Generalitat ens ha fet aquest avís en

el sentit que vol reprogramar és perquè, tal com es va dissenyar en el seu moment, les anualitats que hem de rebre són creixents; però, a més, són més que exponencials quan s'arriba a partir l'any 2019 i sobretot a l'any 2020. Fins i tot, els últims anys estem parlant d'unes xifres, per al conjunt de les cinc universitats, de vora 100 milions d'euros. Però ja també passa alguna cosa pareguda per a l'any que ve, 2018, que serien 56 milions, l'any següent 2019 serien 66, l'any 2020 seran 78, i després se'n va a més de 80 i després se'n va a vora 100 milions. La Generalitat entén que no va tenir capacitat pressupostària per a tirar això endavant i el que vol és estirar el termini, insisteix, sense perdre cap cèntim. Que vol dir això? Vol dir que la situació d'enguany, de suficiència, hem de pensar que, fins i tot davant una hipotètica reprogramació, perdríem en les properes anualitats unes quantitats que tindríem dret a cobrar i seran menors, perquè no acabaríem de cobrar el 2022, sinó que potser acabaríem de cobrar el 2024 o el 2025, però sí que hem de comptar-hi, perquè no podem no fer cap altra cosa, són diners que estan reconeguts i que nosaltres tenim dret a cobrar, perquè és un deute que la Generalitat té amb nosaltres i per això deia abans que en el fons és com el dèficit que hem mantingut durant tants anys de no poder tirar endavant determinades operacions de manteniment i d'infraestructures que són molt necessàries per a ingressos puntuals que es puguen produir. Per tant, diu que ell intenta ser sempre moderadament optimista, però això no vol dir que s'haja de negar la realitat; la realitat és que, en principi, si l'escenari que hem plantejat es compleix, ens dona un escenari per al 2018 de suficiència. Què passarà el 2019 ? Doncs és molt complicat. La Generalitat tindrà molts problemes, perquè un poc el que ens passa a nosaltres entre les cinc universitats enfront de la Generalitat, és el mateix que li passa a la Generalitat enfront de les altres 16 comunitats autònomes de cara a l'estat. I si és que al final l'estat vol que això siga un joc de suma zero i ningú està disposat a perdre i tots volen guanyar, doncs ja sabem que això no pot ser. El mateix passarà en l'escenari de les cinc universitats públiques; per tant, com a mínim, el que hem de procurar és insistir i exigir, com estem fent-ho, que mentre que aprobe un hipotètic pla pluriennal de finançament per a les universitats públiques que necessàriament serà, si és que algun dia és, quan hi haja un model de finançament autonòmic per a l'estat i per a la Comunitat Valenciana; si no, abans cal oblidar-se, no estarà, i tampoc seria convenient que estiguera, perquè simplement no el complirien, igual que va passar amb l'altre. Per a què volem que ens facen un PPF nou, si no el compleixen. Per tant, de primer que tinguem un model de finançament autonòmic i després ja tindrem un model de finançament propi per a les universitats. Una altra cosa no serà viable. Però en aquesta transició, en aquest període que quede fins allí, i sabent d'on venim, el que hem de lluitar i exigir és intentar, amb molta pedagogia i amb molta insistència, que almenys determinats costos que a nosaltres ens perjudiquen per la nostra pròpia estructura de plantilla i d'institució com a tal, es puguen fer ajustos que ens permeten tenir una millor

situació, i no seguir aplicant-se linealment un 33,94 % de tot el que passa. I no sols es referia, fins i tot, als costos marginals, sinó si poguera ser inclòs més enllà, de forma que això ens permetia almenys no passar per les angoixes pressupostàries, atès que de moment, almenys les de tresoreria, sembla que estiguen relativament controlades, i ho estan perquè, malauradament per a la Comunitat Valenciana, està el FLA injectant molts diners; si no, no ho estarien. El que passa és que, si no ho estigueren, doncs el que haurien d'estar fent és autoritzant-nos a tenir pòlisses de crèdit per a poder pagar les nòmines; si no, tampoc les podríem pagar, que era la situació d'on veníem també abans. Com que tampoc seria convenient tornar a aquesta situació, el que cal esperar és tenir prou habilitat i capacitat perquè es pugui fer un reajustament, tant just com siga possible, i anar cap a una situació que mentre no s'aclarisca la incògnita del model de finançament autonòmic, serà impossible i diu que innecessari que es desvele per al sistema universitari públic valencià, perquè insisteix que en aquest vaixell ja hem pujat i ja sabem que no porta enlloc. Per tant, deia que una relativa tranquil·litat, veiem que tenim un escenari pressupostari que és molt més tranquil·litzador que el que teníem l'any passat per aquestes dates; però no cal baixar la guàrdia mai, igual que la Generalitat, entén que tampoc l'està baixant respecte a l'estat, perquè si la baixa té un problema.

Respecte a les qüestions que ha plantejat sobre el Pla Operatiu, diu que la major part tenen a veure amb la part d'investigació. El SAP i el Vicerectorat de Participació i Projecció Territorial el que fan en aquest cas és analitzar la informació o acumular la informació que els diferents vicerectorats van entregant respecte a la fase, ja siga de disseny, d'estudi, d'implantació, que hi ha. En tot cas, diu que tant la vicerectora d'Investigació i Política Científica com el vicerector de Participació i Projecció Territorial i els tècnics del SAP que hi són presents, en deuen haver pres nota i suposa que tenen molt clar quina és exactament la situació concreta de desenvolupament que hi ha, i deuen haver pres nota del que s'ha comentat.

Per la part que a ell sí que li toca més directament per òrgan de contractació de la Universitat, diu que sí que hi ha un pla en estudi, quan parlem de compra sí que estem parlant a la fi de social responsable, i sempre hem tingut l'actitud de quan s'ha produït qualsevol disfunció en qualsevol tipus de contracte, de primer estem sent molt preventius respecte al control que es pugui fer sobre els contractes que se signen, no obstant això, com es poden produir, perquè a vegades es produeixen disfuncions, el que intentem és prendre les mesures adients perquè això es pugui resoldre. I respecte a les clàusules socials, vol posar com a exemple, no sap si ha tingut ocasió de veure-les o no perquè en aquest cas sí que afecta especialment la Facultat de Ciències Socials com a la Facultat de Magisteri, en el plec que es va traure fa menys d'un mes per al que és el nou espai Tarongers i la cafeteria de

l'aulari nord de Tarongers, que esperem que puguen estar oberts a partir del 15 de setembre, s'han inclòs clàusules específiques que tenen a veure tant amb consum responsable com amb clàusules socials. Per tant es tracta sobretot d'intentar establir quin és el model de contractes que en determinats aspectes hem de procurar; en molts casos ja havem avançat molt i en uns altres el que farem és ajustar tot això per a poder tenir una millor situació.

La secretària general anuncia que es procedirà a la votació del Pla Operatiu 2018.

Una vegada realitzada la votació, la secretària general dóna el resultat de les votacions: 86 vots a favor, cap vot en contra i 2 vots en blanc. Per tant es pren l'acord següent:

ACUV 17/2017: "Aprovar el Pla Operatiu 2018 (document orientador de la política general universitària i del pressupost de l'exercici 2018), que s'adjunta com a annex III."

Punt 5. Torn obert de paraules

La moderadora obri un torn d'intervencions de tres minuts per persona.

Néstor Beltrán Manjón, estudiant claustral del BEA per la Facultat de Geografia i Història, en primer lloc vol fer constar el seu desacord amb les convocatòries de juliol, com ja s'ha dit en altres sessions, per la dificultat que comporta per als estudiants assistir a aquests claustres. En segon lloc, diu que ara ja fa cinc anys que el Col·legi Major Lluís Vives va ser tancat per a deixar l'edifici buit i sense cap pla de futur. Va ser l'1 de maig d'enguany que l'edifici tornava a tenir vida i tornava a recollir activitat i amb els estudiants al seu interior amb el projecte de l'ingovernable. Tot això, per la deixadesa de la Universitat de València a invertir els diners que feren falta per a la rehabilitació de l'edifici. Però, ara bé, després de pràcticament dos mesos, on s'han vist excessos de violència per part de la seguretat privada de la Universitat de València, a més en el seu desnonament vam tenir la pitjor de les imatges que es pot donar a la universitat pública, la presència de la Policia Nacional dins un recinte universitari, cosa que no es donava des de les protestes contra el pla de Bolonya, així com també un interès dels seus òrgans rector perquè el tema quedara encobert i sense molta repercussió. L'edifici es troba de nou buit i tapiat, sense cap mesura de futur per al seu ús. Des del Bloc d'Estudiants Agermanats no entenem aquest *passotisme* del rector enfront d'un edifici tan important per a la Universitat de València i també per a la ciutat de València, ja que és un edifici de rellevància local. Creuen necessari un projecte urgent on s'habilite l'edifici i se li torne a donar vida com un espai per als estudiants i les estudiantes, on es pugui desenvolupar un projecte cultural fort i es faça renàixer la nostra Universitat. Per això exigeixen que s'òbriga un equip de treball format per tota la comunitat universitària (PDI,

PAS i estudiants) on s'estudie com tornar a rehabilitar l'edifici i tornar-li la vida cultural que tenia abans del seu tancament. Però, a més, demanen responsabilitats a causa de l'entrada de les forces de seguretat al recinte universitari.

Jesús Alcolea Banegas, professor i degà de la Facultat de Filosofia i Ciències de l'Educació, en primer lloc vol agrair que una vegada més s'haja triat aquesta emblemàtica Aula Magna de la nostra Universitat per a fer una altra sessió del Claustre. Espera que tots els claustrals hagen passat un bon matí ací, igual que en altres ocasions. Aprofita per a recordar als companys de Dret, recorda que aquesta es l'antiga Facultat de Dret, que el plafó de la LEX s'ha estat restaurant, està acabant-se de fet, i ara poden contemplar-lo si no l'han contemplat quan pujaven les escales. D'altra banda, dóna les gràcies al rector per haver portat al Consell de Govern de l'últim dia i portat també ací al Claustre el document de suport en defensa de la filosofia, en nom de la Facultat, en nom del Departament de Filosofia i de l'Assemblea de Professors de Filosofia. No és que la filosofia estiga malament, pel seu caràcter perenne mai pot estar malament, el problema és l'actitud negativa i incomprendible de les autoritats autonòmiques per a resoldre un problema que ha estat resolt en pràcticament totes les comunitats autònomes sense cap tipus de problemes. I, finalment, agrair també el suport en el Consell de Govern i ací en el Claustre a les reivindicacions del problema també de les matemàtiques, perquè per a ell les matemàtiques, fent seua la proposta, no solament perquè estima les matemàtiques, sinó també perquè ha dedicat pràcticament tota la seua vida acadèmica a l'ensenyament i al cultiu de la filosofia de la matemàtica.

Celedonia Igual Camacho, professora de la Facultat de Fisioteràpia, diu que la seua intervenció planteja un pregunta, però també és un poc a manera de reflexió. Ja anteriorment, en la intervenció del rector, s'ha evidenciat un poc el que serà l'argumentació de base per a la seua pregunta, i és el tema de l'envelliment, de com està la piràmide poblacional. Segons estimacions de les Nacions Unides per a l'any 2050, hi haurà al món 392 milions de persones majors de 80 anys. Segons l'Instituto de Mayores i Servicios Sociales, a Espanya l'any 2060, aquestes persones majors de 80 anys representaran el 20,8 % sobre el total de la població major. De fet, i també segons les Nacions Unides, si establim una comparança mundial del procés d'envelliment, aquest posiciona a Espanya entre els països mes envellits del món. En l'informe del rector ens ha dit com està la nostra Universitat, com està l'edat mitjana tant del PDI com del PAS, l'edat mitjana és superior a 51 anys d'edat. Doncs, curiosament, la seua reflexió ve ací al fil que, veient totes aquestes dades, és difícil, per a almenys gran part dels que han gestionat aquest màster, que enguany aquesta Universitat, que diu que el tema de l'envelliment és un tema que realment entenem que ha de preocupar la societat, doncs aquesta Universitat ha decidit suspendre el Màster en

Fisioteràpia dels Processos d'Envel·liment, la posada en marxa de la que seria ja la seua vintena edició. És un màster que en fisioteràpia ha estat l'únic que hi ha hagut fins ara i que l'argument pel qual s'ha pres aquesta decisió, o almenys el que se'ns ha donat, és que la mitjana dels dos últims anys en lloc de ser de 13 estudiants, ha estat de 12,5. Realment creu que per això val la pena fer algun tipus de reflexió; es pregunta si d'aquesta manera es dona resposta a les necessitats que té la societat, si és aquesta la manera com la Universitat de València decideix donar resposta a una societat envellida i amb una piràmide poblacional en la qual creu que no calia dir les dades que ha dit, perquè per a tots és conegut. Bé, ací queda la seua pregunta a manera de reflexió.

La moderadora indica que no hi ha més sol·licituds de paraula i tanca el torn d'intervencions. Dóna la paraula al rector.

El rector dóna les gràcies per totes les intervencions que s'han fet en aquest torn obert de paraules i diu respecte a la intervenció de Néstor Beltrán que aquesta discussió ix sempre any darrere any; el mes de maig és pot ser un poc prompte perquè les persones que treballen al Servei d'Anàlisi i Planificació puguen tenir tancat un informe de gestió que té més de 400 fulls i, per tant, és molt complet i requereix molt de treball i, d'altra banda, hauria de ser abans que comence el període d'exàmens evidentment, cosa que ens porta a una data del mes de maig relativament prompte. I també es podria argumentar que els estudiants estan ja començant a preparar els exàmens, perquè ja és el maig i el període de exàmens i de recuperacions, perquè les dues convocatòries van juntes, és ací davant, a pocs dies. Hem fet la convocatòria del Claustre el primer dia hàbil després que es tanque el període d'exàmens; no sap quan s'hauria de convocar el Claustre de la Universitat perquè el conjunt d'estudiants i estudiantes...; és a dir, el període d'exàmens està acabat i és un període hàbil de treball, de les persones que treballen a la Universitat; però bé, igual que tots els anys, accepta la seua crítica, com no pot ser d'altra manera.

Sobre el Col·legi Major Lluís Vives fa referència a la intervenció precedent del vicerector d'Economia, Infraestructures i Tecnologies de la Informació que ha tingut en compte no solament d'enguany i de l'any vinent, sinó des d'una perspectiva que en alguns casos ens porta enrere fins al 2004 o el 2005, creu que hem passat en aquests dos períodes rectorals, el que va començar el 2010 i el que va començar el 2014, per una situació, crítica no, més que crítica, com no ha viscut abans mai des que tenim democràcia a la Universitat. Es va tancar l'edifici perquè teníem dos informes externs d'enginyeria que parlaven de dèficits estructurals de l'edifici i d'incompliment de la normativa d'edificació. I el pressupost que visualitzàvem que era necessari per a rehabilitar aquest edifici, estàvem parlant d'una xifra econòmica absolutament inassumible. Si un equip de govern, un Consell de Direcció, ha de triar entre el pagament de les nòmines de les persones que treballen a la Universitat i

mantenir el més essencial de les polítiques o rehabilitar un edifici que té defectes estructurals, creu que qualsevol equip de govern haguera triat mantenir les polítiques més importants. I es va haver de tancar. Creu que això no és deixadesa ni *passotisme*. Quan es va produir l'ocupació de l'edifici, el primer que va fer és, d'una banda, amb l'ajuda del degà de la Facultat de Ciències Socials, trobar un grup de persones de mediació; i de l'altra, també les persones que estaven ocupant l'edifici van decidir convidar un grup de tres persones. Teníem, per tant, cinc persones mediant amb ells, dues triades pel Consell de Direcció amb l'ajuda de la Facultat de Ciències Socials i tres pertanyents a un grup triat pels okupes. Diu que va portar, en primer lloc, a un Consell de Govern un posicionament quant a l'ocupació, és a dir, rebuig de l'ocupació o acceptació l'ocupació. Va eixir el rebuig amb només un vot en contra, tota la resta del Consell de Govern hi va votar a favor. Després va portar a un altre Consell de Govern una votació al voltant de quant de temps donàvem a la mediació: un any de mediació?... i es va decidir un període màxim de dues setmanes si es percebien avanços. I finalment es va votar en un Consell de Govern la posició d'instar a l'autoritat judicial que es produïra la desocupació de l'edifici, és a dir, tornar l'edifici a la Universitat. Repeteix que es va instar a l'autoritat judicial. El resultat de la votació en Consell de Govern va ser de 40 vots a favor, cap en contra i cap abstenció. El Consell de Direcció de la Universitat de València ha comptat amb el Consell de Govern en tot moment. Aquelles activitats socials que pretenien les persones que ocupaven l'edifici, haurien pogut tenir lloc en el si de la Universitat de València, perquè ara no ens en recordem, però al llarg de dècades, de molts anys, la Universitat de València ha estat el lloc on s'han pogut fer determinades activitats amb projecció social, i sempre hem autoritzat; doncs bé, voldríem que ens demanaren autorització, no senzillament que ocuparen per la força. No hi ha hagut violència del personal de seguretat de la Universitat, més aviat dues persones del personal de seguretat de la Universitat han hagut d'anar a l'Hospital Clínic i una d'elles va estar uns quants dies de baixa. Per tant no hi ha hagut cap violència. I quant a tornar i recuperar l'edifici, creu que s'ha fet d'una manera raonable, no hi ha hagut incidents, no hi ha hagut persones detingudes i creu que s'ha resolt de la millor manera possible i sempre comptant amb el Consell de Govern, no decisions preses unilateralment per nosaltres, i després d'haver esgotat el procés de mediació i no una mediació nostra només, sinó una mediació també incorporada per persones designades per ells. I és clar que sí, com ja s'ha manifestat en diverses reunions, per cert, algunes de les reunions abans que es produïra l'ocupació d'aquest edifici, ja s'havia començat per banda del Vicerectorat a tenir reunions amb persones de la Universitat per a plantejar quin ús volíem donar a l'edifici. I és evident que aquest edifici ha de reprendre la seua funció cultural, la seua funció social, també la seua funció d'usos relacionats amb els estudiants i les estudiantes de la Universitat, i això s'ha dit públicament diverses vegades; usos, per tant, socials, perquè si heu vist la presentació del

vicerector, deveu haver observat que, conjunturalment, també ho ha dit molt bé el degà de la Facultat de Ciències Socials, conjunturalment, ja veurem què passa el 2019; tenim davant almenys un any dolç, després de la davallada que hem passat, dura no, molt dura, com no s'ha viscut en cap altre període anterior.

Vol agrair les paraules de Jesús Alcolea, degà de la Facultat de Filosofia i Ciències de l'Educació; es pot dir que el Claustre de la Universitat dóna suport a aquestes dues manifestacions en defensa de la necessitat dels estudis de filosofia i de matemàtiques, i bé, ja ha expressat a l'inici de l'informe del rector l'agraïment una vegada més per l'ús d'aquest magnífic escenari, l'Aula Magna de la Facultat de Filosofia i Ciències de l'Educació, antiga Facultat de Dret, i s'alegra molt que el plafó LEX, que tantes vegades hem vist quan pujàvem, i que creu que honora també la importància que ha de tenir sempre el respecte a la LEX, doncs s'alegra molt que s'haja estat restaurant i recuperant.

Quant a la intervenció de l'antiga degana de la Facultat de Fisioteràpia, la professora i amiga Celedonia Igual, diu que si evidentment estem en un escenari en el qual la natalitat és quasi zero, envelliment greu. Creu que caldrà treballar amb el vicerector de Postgrau per a veure que es pot fer en un màster, que sens dubte té un títol molt atractiu, té un àmbit del coneixement enormement important per al conjunt de la societat, no solament de la valenciana sinó més enllà; però també caldrà potenciar de quina manera podem plantejar una oferta que siga prou atractiva perquè pugua atraure un nombre molt significatiu d'estudiants, perquè l'únic que ha fet el vicerectorat és aplicar la normativa que hem aprovat en Consell de Govern. Si volem modificar aquesta normativa, perquè pensem que potser el nombre triat d'estudiants no és representatiu, doncs, evidentment, es pot modificar sempre des de la voluntat de servei a la societat i sempre, com heu vist en l'informe del rector, des de la voluntat d'oferir a la societat la millor oferta acadèmica d'estudis de grau i de màster que podem oferir com a universitat pública.

La secretària general informa que aquesta sessió del Claustre és l'última d'aquesta legislatura i acaba avui, i ja el proper Claustre serà després de les eleccions de renovació del Claustre i serà constitutiu d'una nova legislatura. La Mesa del Claustre dóna les gràcies als claustrals per la seua assistència a aquest Claustre i als que hem tingut abans en aquesta legislatura.

Finalment, el rector dóna les gràcies a les persones que s'han quedat fins al final del Claustre. És l'últim Claustre d'aquest període, no cal preveure la convocatòria d'un altre Claustre, encara que no seria impossible, però no cal preveure cap raó per la qual podríem pensar que caldrà la necessitat de convocar un altre Claustre i, per tant, el pròxim Claustre serà en algun moment d'enguany, després de les eleccions de renovació del Claustre el 23

de novembre i, per tant, com d'alguna manera es tanca un període, voldria expressar de tot cor, un molt gran agraïment a totes i tots, companyes i companys claustrals pel seu treball. Moltes gràcies.

I, com que no hi ha més assumptes de què tractar, es clou la sessió, a les 12 hores i 55 minuts, del contingut de la qual, com a secretària general, done fe i amb el vistiplau del president estenc aquesta acta.

Vist i plau,

El rector

Esteban Morcillo Sánchez

ASSISTENTS A LA SESSIÓ DEL CLAUSTRE CELEBRADA

EL 10 DE JULIOL DE 2017

ALCOLEA BANEGAS, JESUS
AÑO SANZ, VICENTE ENRIQUE
AÑON ROIG, MARIA JOSE
APARICIO BELLVER, LUIS
APARICIO I PLA, GABRIEL
ARANDIGA LLAUDES, FRANCESC
ARGENTE GARCIA, ANA ISABEL
ARIÑO VILLARROYA, ANTONIO
ATIENZA GONZALEZ, FRANCISCO LUIS
BALLESTER LOPEZ, MANEL
BARBER SANCHIS, MARIA TERESA
BARBERÁ MARCO, ÓSCAR
BARONA VILAR, SILVIA
BELDA SANCHIS, JORDI
BELTRAN MANJON, NESTOR
BENAVIDES ESPINOSA, MARIA DEL MAR
BERNAD I GARCIA, JOAN CARLES
BLANCH SANFEDERICO, LUCIA
BLASCO BLASCO, OLGA MARIA
BO BONET, ROSA MARIA
BOTELLA SEVILLA, HECTOR
CABRER BORRAS, BERNARDINO
CABRERA JUAN, PEDRO
CALABUIG MORENO, FERRAN
CALERO VALERA, ANA ROSARIO
CANO CANO, ERNEST
CARDA BATALLA, MARIA DEL CARMEN
CARRETERO GARCIA, MERCEDES
CASASUS ESTELLES, TRINIDAD
CASIELLES LOPEZ, BLANCA MARIA NIEVES
CASTRO MAFE, SALVADOR
CATALAN CERCOS, PILAR
CHORRO GASCO, FRANCISCO JAVIER
CLARAMONTE SANZ, VICENTE MANUEL
CONTRERAS BAYARRI, DULCE MARIA
CRESPO GARCIA, RAFAEL
FABREGAT MONFORT, GEMMA
FENOLLOSA AGUILAR, SAMUEL
FERNANDEZ GARRIDO, JULIO JORGE
FERNANDEZ-CORONADO GONZALEZ, MARIA ROSARIO JOSE
FERRANDO VILLALBA, MARIA DE LOURDES
FERRER ROCA, CHANTAL MARIA
FERRER VALLS, MARIA TERESA
FONTELLES RODRIGUEZ, VICENTE LUIS
FORES CONCHELL, VICENTA DOLORES
FURIO DIEGO, ANTONI JOSEP
GANDIA CABEDO, JUAN LUIS
GANDIA FRANCO, MARIA SOLEDAD
GARCIA DEFEZ, MARIA SANDRA

GARCIA GARCIA, JOSEP ERNEST
GARCIA LOPEZ, FRANCISCO
GARCIA MARSILLA, JUAN VICENTE
GARCIA RUIZ, CARMEN YOLANDA
GARCIA TESTAL, ELENA
GARCIA WISTADT, INGRID MARIA
GARRIGUES PELUFO, TERESA MARIA
GIL MONTE, PEDRO RAFAEL
GIMENO MONROS, AMPARO CARMEN
GIRONES CERVERA, MARIA AMPARO
GONZALEZ BONO, ESPERANZA
GRAU ALMERO, ELENA
GÜEMES HERAS, JAIME
HARO MORILLAS, PAU
HERMENEGILDO CAUDEVILLA, CARLOS
HERMOSILLA PLA, JORGE
HORCAS LOPEZ, VICENT
IBORRA JUAN, MARIA
IGUAL CAMACHO, CELEDONIA
IRADI CASAL, ANTONIO MANUEL
IZQUIERDO MARTINEZ, MIRIAM
IZQUIERDO SANCHIS, MARTA
JARDON GINER, PAULA
JIMENEZ SORIANO, MARIA YOLANDA
JORDA DURA, MARIA PAZ
JORNET MELIA, JESUS MIGUEL
JUAN GARCIA, ANA
JUAN SANCHEZ, JOSE RICARDO
LLOPIS NADAL, PATRICIA
LLORENS I CELADES, EVA
LLUCH LOPEZ, AMPARO
LLUCH TARAZONA, FRANCISCO JAVIER
LOPEZ GINES, MARIA CONCEPCION
LOPEZ YUSTE, GLORIA
LORENTE CARCHANO, MARIA JOSE
LUQUE AGUES, OTO
MACIAN ROMERO, CECILIO
MARCILLA DIAZ, ANTONIO
MARCO MONTORO, LUIS
MARGAIX ARNAL, DIEGO
MARI GRAFIA, FRANCISCO RAFAEL
MARI POVEDA, MARIA AMPARO ELVIRA
MARIN FERNANDEZ, MARIA JOSE
MARIN FERNANDEZ, NICOLAS
MARIN SAEZ, ROSA MARIA
MARTINEZ ALIAGA, MARIA DEL DON
MARTINEZ GALLEGO, FRANCISCO ANDRES
MARTINEZ PEREZ, JUAN FRANCISCO
MARTOS GARCIA, DANIEL
MARZAL RAGA, CONSUELO REYES
MATALLANA REDONDO, EMILIA
MATEU ANDRES, ISABEL
MAURI AUCEJO, ADELA REYES

MERINO TORRES, JUAN FRANCISCO
MESTRE ESCRIVA, MARIA VICENTA
MIRALLES MARTI, VICENT JOSEP
MOLINA ALVENTOSA, JUAN PEDRO
MOLTO CORTES, JUAN CARLOS
MONFORT PAÑEGO, MANUEL
MORCILLO SANCHEZ, ESTEBAN JESUS
MORILLAS ARIÑO, CARLOS
MORILLO TENA, PEDRO
MORMENEO BERNAT, SALVADOR VICENTE
MUÑOZ LOZANO, JOSE ANTONIO
NOVELLA DEL CAMPO, SUSANA
OLAVARRIA IGLESIA, JESUS
OLMOS ORTEGA, MARIA ELENA
OLTRA VIDAL, JUAN
ORCHILLES BALBASTRE, ANTONI VICENT
ORTIZA PELLICER, JAIME
PADILLA CARMONA, CARLOS CECILIO
PALAO GIL, FRANCISCO JAVIER
PALAO MORENO, GUILLERMO
PALLARDO CALATAYUD, FEDERICO VICENTE
PARDO DEL VAL, MANUELA
PARRA MONSERRAT, DAVID
PASCUAL-AHUIR GINER, JUAN LUIS
PASTOR MONSALVEZ, JOSE MANUEL
PEREZ GISBERT, JOSE MARIA
PERTUSA GRAU, JOSE FRANCISCO
PLASENCIA VILANOVA, CARLES
PLAZA PENADES, JAVIER
RAMIREZ MUÑOZ, DIEGO
RAMOS LOPEZ, JOSE
RICOS VIDAL, MARIA AMPARO
ROCA RICART, RAFAEL
RODENAS LOPEZ, MANUEL
RODRIGUEZ VICTORIANO, JOSE MANUEL
ROYO RUIZ, ISABEL
RUIZ PONCE, FELIX
SAGRADO VIVES, MARIA TERESA
SALVADOR FERNANDEZ-MONTEJO, OTILIA ALICIA
SANCERNI BEITIA, MARIA DOLORES
SANCHEZ DELGADO, MARIA PURIFICACION
SANCHIS LOZANO, ALFREDO MIGUEL ANGEL
SANJUAN BELDA, JORDI
SANTES GENOVES, PATRICIA
SIGNES PEREZ, RAQUEL
SOLER BOADA, MARIA JOSE
TRONCH PEREZ, JESUS
VACAS ARLANDIS, OLGA
VAREA MUÑOZ, MARIA TERESA
VIDAL CANET, JOSE LUIS
VIDAL PERONA, JORGE JESUS
VILLACAÑAS DE CASTRO, LUIS SEBASTIAN